

http://www.msc-org.ro/page.php?id=16&s1=152&s2=343

CARTEA CU ANECDOTE CIRCUMCISE

marea antologie a glumei evreiesti

Autor: **Tesu Solomovici** Editura: **Tesu** Anul aparitiei: **2005** Nr. pagini: **192**

Ştrul sună la Securitate
-Alo! Să ştiţi că Iţic are nişte lemne!
-Şi ce-i cu asta?
-În fiecare butuc de lemn a ascuns dolari, diamante, aur, arme.
Apoi Ştrul îi telefonează lui Iţic:
-Vezi că am trimis să-ţi spargă lemnele.
-Pe-cine?
- Pe ăia care mi i-ai trimis tu anul trecut de mi-au săpat grădina.

La judecata de apoi
Băiatul rabinului s-a creştinat. Cineva i-a reproşat rabinului:
- Cum ţi-ai lăsat băiatul să se creştineze? Când ai să ajungi în ceruri ce-ai să-i spui lui Dumnezeu?
- Am să-i spun: „Doamne, şi fiul dumitale?!”

Comerţ
Raşela către Iţic:
- Iţic, de când suntem noi împreună, tu nu mi-ai cumpărat niciodată nimic…
- Dar, Raşela, n-am ştiut niciodată că ai ceva de vânzare!

Flirt
Iţic o sună pe dna Goldstein:
-Alo, sărut-mâna, ce mai faceţi?
-Ce să fac, sunt singură, soţul e pe teren de-o lună…
- Atunci poate îmi permiteţi să trec pe la dvs., bem o cafeluţă, facem amor…
-Vai, domnule Iţic, credeţi că sunt curvă?
- Da’ cine a pomenit de bani?

Titanic Ice
Iţic se duce în concediu cu maşina… Îl opreşte un poliţist, vede că e evreu şi îl amendează explicând:
- Ştiu eu cum sunteţi voi, evreii… Din cauza voastră a existat comunismul..
Continuă drumul şi îl opreşte un alt politist. Îl amendează şi zice:

- Ştiu eu cum sunteţi voi, evreii… Din cauza voastră e război în Gaza…
Pleacă mai departe. Al treilea poliţist îl opreşte şi îl amendează:
- Ştiu eu cum sunteţi voi, evreii… Din cauza voastră s-a scufundat Titanicul.
Iţic ripostează:
-Dar nu noi l-am scufundat…
- Asta s-o crezi tu! Păi ce, Aisberg nu-i tot evreu de-al vostru?

Veste bună

Într-un orăşel din Ucraina, pe vremea pogromurilor, circulă zvonul că o tânără creştină a fost asasinată. Conducătorii comunităţii se întrunesc la sinagogă ca să discute cum să evite pericolul de a fi acuzaţi de crimă. Deodată un evreu vine în fugă, abia răsuflând:
- Fraţilor, aduc o veste bună: tânăra care a fost asasinată era evreică!

Limba rusă

Într-un parc din Moscova, un miliţian se opreşte în faţa unui bătrân care citeşte o carte scrisă în ebraică.
-Ce citeşti, jidane? Îl întrebă el.
-Studiez ebraica, îi răspunde bătrânul.
-La vârsta ta n-ai nici o şansă să ajungi în Israel.
-Desigur, dar ebraica e în acelaşi timp limba Paradisului.
-Dar dacă ajungi în iad?
- Acolo mă voi descurca cu limba rusă.

Sfatul

Iţic vine disperat la rabin:
-Rabi, rabi, nevasta mea mă înşeală.
- Divorţează!
-Da, dar eu nu pot trăi fără ea…
- Nu divorţa!
-Da, dar am scandaluri de dimineaţă până seara. Înnebunesc.
-Divorţează!
-Da, dar mie în place să mănânc numai ce găteşte ea…
-Nu-divorţa!
-Da, dar ea e-o mână spartă, cheltuieşte tot…
-Divorţează!
-Dar eu fără ea nu pot, ştie toate socotelile, afacerile.
-Botează-te!
-Cum aşa, Rabi?
- Aşa, ca să mai baţi capul şi unui popă!

Rugăciunile

Un rabin a primit cadou o papagaliţă care tot timpul spunea:
-Eu sunt o curvă! Eu sunt o curvă!
Rabinul nu mai ştia ce să facă. Unul din enoriaşi îi spune:
- Eu am acasă doi papagali foarte cucernici. Tot timpul spun rugăciuni. Daţi-mi mie papagaliţa, o s-o educe.
Duce omul papagaliţa acasă şi-i dă drumul în colivia unde se găseau cei doi papagali.
-Eu sunt o curvă! Eu sunt o curvă! strigă papagaliţa.
La care unul dintre papagali se întrerupe din rugăciune şi-i spune celuilalt:
- Ai văzut că rugăciunile ajută?…

De ziua lui Saly
Moritz i-a adus lui Saly, de ziua ei, un papagal.
Cum l-a băgat în colivie, papagalul începe să strige:
-Jos jidanii! Jos jidanii!
Saly, supărată, îi reproşează lui Moritz:
-Asta mi-ai adus tu mie, de ziua mea?
- Cine să-şi fi închipuit, cu un asemenea nas…

Mâini microscopice
-Doctore, ce-i aia un microscop?
-Ceva care măreşte.
- Aha, de aceea îmi spune bărbatul meu că am mâini microscopice.

Flagrant delict
Vine Natan acasă şi-o găseşte pe nevastă-sa în pat cu cel mai bun prieten.
- Nu ţi-e ruşine, ţi-am dat numele meu, dragostea mea, banii mei, şi tu, prietenul meu, ţi-am dat bani, ţi-am dat casă, şi, şi… şi mai opriţi-vă o dată, măcar cât timp vorbesc cu voi.

Sex, sex, sex
Raşela, văduvă, vrea să ştie ce mai face soţul ei şi se duce la o şedinţă de spiritism.
-Tu eşti Natan? Ce faci Natan?
- Ce să fac? Începe de dimineaţă cu sex, sex, sex, şi apoi pe la prânz, iar sex, sex, sex, şi după masă sex, şi seara – sex, sex, sex.
-Dar când ai devenit un om aşa de temperamental?
- Ce om? Eu acuma sunt iepure, în Australia.

Limba
Pleacă Max la Paris, dar nu ştia decât idiş şi româneşte.
Când s-a întors acasă, toţi l-au întrebat:
-Ei, cum te-ai descurcat cu limba?
- La început mi-a fost scârbă, dar apoi m-am obişnuit.

Tratative cu Arafat
Arafat soseşte, cu unul din secretarii lui, la negocieri.
-Abdulică scrie: noi continuăm lupta.
-Vă dăm independenţa administrativă.
-Abdulică scrie: noi continuăm lupta.
-Vă acordăm şi independenţa economică.
-Abdul, noi continuăm lupta.
-Vă acordăm şi independenţa politică.
-Abdul, noi continuăm lupta.
-Admitem un stat independent, dar să nu atacaţi Israelul.
-Abdul, noi continuăm lupta.
-Ştii ceva, mai pupaţi-ne în cur.
- Abdul, domnii vor să negocieze.

Plata în natură
Kohn se dă de peste două ore în lanţuri şi arată foarte rău.

-De ce nu renunţi? – îi strigă Iancu.
- Patronul de la lanţuri îmi datorează nişte bani şi numai aşa pot să mai recuperez ceva.

En gros
-Ai auzit, nevasta lui Goldenberg a născut tripleţi.
-Care-Goldenberg?Angrosistul?
-Da.
- Aşa-i trebuie. Să vadă şi el cum e când comanzi o marfă şi ţi se trimite mai mult.

Fata şi gâsca
Rifca o întreabă pe doamna Weiss, care are o prăvălie cu gâşte:
-Ei, ţi-ai măritat fata?
- Încă nu. Cu fata e la fel ca şi cu marfa mea. Toată lumea se uită, o pipăie şi nu cumpără.

Poveste
- Moişte, tu eşti un om cu carte; de ce te laşi umilit de patronul tău bogat, dar prost ca noaptea?
- Asta aşa e de când lumea: dacă vrei să mulgi vaca, trebuie să te apleci.

Grijă
Raşela şi Moritz trebuie să plece în America, dar n-au bani decât pentru un singur bilet.
Pleacă Raşela şi după puţin timp Moritz primeşte 100 de dolari într-o scrisoare. După vreo 3 zile, 200 de dolari, apoi, 500, apoi 800, apoi, 1000.
Moritz pleacă şi el în America fără s-o anunţe pe Raşela, ca să-i facă o surpriză.
Intră la hotelul unde locuieşte Raşela şi-o găseşte goală în pat cu un tip.
- El ţi-a dat suta de dolari pe care mi-ai trimis-o? - strigă furios Moritz.
-Da.
-Şi cei 200 de dolari, tot de la el îi ai?
-Da.
-Şi cei 500, şi mia de dolari, tot el ţi i-a dat?
-Da.
- Înveleşte omul, că răceşte…

La-rabin
Max şi Moritz se ceartă şi merg la rabin.
-Max, îi spune rabinul, dă-i lui Moritz mia îndărăt.
-Nu-i dau nimic.
-Max gândeşte-te bine, dă-i lui Moritz mia ce ţi-a împrumutat-o.
-Nu-i dau nimic.
-Max, nu se poate, dă-i mia înapoi.
-Îi dau un căcat.
- Bun, avem o bază de discuţie.

Daţi-mi-scris
-Domnu doctor sunt foarte, foarte nervoasă.
-Mărită-te,cucoană.
-Sunt măritată, da' nu-mi ajunge.
-Luaţi-vă un amant.
-Mi-am luat doi, da' nu-mi ajunge.
-Luaţi-vă pe al treilea.
-Am, dar tot nu-mi ajunge.

-Doamnă, dar dumneata eşti bolnavă.
- Daţi-mi scris, că lumea spune că-s curvă.

Sună-poştaşul
Iese-Mayer, gol:
-Nu te speria, eu, prietena mea şi cei 8 copii ai mei suntem toţi în pielea goală.
-Şi cine-i Mayer, de la etaj? – întreabă poştaşul.
-Ah, e Mayer care s-a însurat cu fosta mea nevastă, cu cei 6 copii ai mei.
-Şi Mayer de la subsol?
-Ah, e Mayer cu care a fugit actuala mea nevastă, cu cei 7 copii ai noştri.
- Înţeleg, păi dumneata nici n-ai timp să te mai îmbraci.

Optimism
Evreii rămân optimişti întotdeauna. Că, uite, cădea Moritz de la etajul 12 şi la etajul 2 privea Solomon de pe balcon şi-l încuraja.
- Ce strigi aşa, totul e încă în ordine.

Morţii
- Vai, spune un creştin unui evreu, ce sinagogi sărace aveţi, şi cât de gălăgios vă rugaţi în sinagogă şi cum îi înmormântaţi pe morţii voştri, într-o cârpă…
- Deh, răspunde evreul, ai dreptate, noi n-avem un Papă atât de bogat şi Dumnezeul nostru e mai bătrân, trebuie să strigăm ca să ne audă rugăciunea, iar morţii da, ai dreptate, morţii voştri sunt mult mai frumoşi ca morţii noştri.

Cutia-milei
Se întâlnesc trei slujitori ai credinţei: un muftiu, un preot ortodox şi un rabin. Muftiul zice. „La noi după serviciu religios, se trage o linie cu creta, în faţa credincioşilor, şi se aruncă banii strânşi,în sus. Ce cade în partea lor, este dat de Dumnezeu. Ce cade în partea mea este „luat" de Dumnezeu. Popa zice: „La noi, după liturghie, se face un cerc cu creta şi se aruncă banii. Ce cade în faţa cercului e al creştinului. Ce cade în interiorul lui e de la Dumnezeu, pentru mine". Rabinul zice: „Ce atâta risipă de cretă? Dai în sus! Ce pică, pică. Ce nu, a luat deja Dumnezeu!"

Câinele
- Intră Natan, intră, nu-ţi fie frică. Câinele e castrat.
- Da', ce, mie îmi e că mă violează? Mie îmi e că mă muşcă…

Lorzi englezi
Moritz se întâlneşte cu vechiul său prieten:
- Ce mai faci, Moritz?
- Eh, sunt valet la un lord englez.
- Asta-i bine.
- Da, dar el trăieşte cu soţia mea.
- Asta-i rău.
- Da, dar şi eu trăiesc cu soţia lordului.
- Asta-i bine.
- Ce bine? Care bine? Eu îi fac lorzi englezi şi el îmi face evrei puchinoşi!

În Germania, într-o redacţie de ziar
- Aş scrie ceva critic despre Statele Unite.
- Nu, că se supără Bush şi ne taie de pe lista invitaţilor la Casa Albă.
- Aş scrie atunci despre arabi.
- Nu, că se supără şi ne taie petrolul.
- Poate ceva despre Israel?
- Nu, că se supără evreii, şi cine ştie ce ne mai taie şi ăştia…

La Şcoală, după Crăciun
- John, cum aţi petrecut Crăciunul?
- Am făcut un pom de Crăciun, l-am umplut cu jucării şi tare ne-am bucurat.
- Şi tu, Jimmy?
- Am făcut un pom de Crăciun, am cumpărat o mulţime de jucării, şi tare ne-am bucurat.
- Dar tu, Nathan?
- Noi avem o prăvălie cu jucării şi ne-am uitat la rafturile goale, şi tare ne-am bucurat.

Doi orbi
În faţa unei biserici cerşesc doi orbi:
- Ajutaţi un biet orb creştin! – strigă unul.
- Ajutaţi un biet orb evreu! – zice al doilea.
Preotul iese din biserică, vede că nimeni nu-i dă nimic orbului evreu şi-i zise:
- Ascultă, fiule, înţelege, ar trebui să te duci lângă o sinagogă.
Preotul pleacă şi Moritz spune:
- Ce zici Natan, vrea să ne înveţe un popă, cum să facem afaceri…

După înmormântarea soţiei
Schwartz se întoarce acasă de la înmormântarea soţiei şi de odată îi cade în cap o ţiglă.
- Ce e Rifca, ai şi ajuns sus?

Moise a fost surd
- De la surzenia lui Moise ni se trag toate nenorocirile, spune Moişe.
- De ce?
- Pentru că Dumnezeu i-a poruncit pe Muntele Sinai: „Ia poporul meu şi du-l în Transilvania”, dar Moise, surd, a auzit Transiordania.

Binecuvântare
Postul de pompieri primeşte o maşină nouă de stins incendiile. La ceremonie, preotul o stropeşte cu apă sfinţită, face semnul crucii şi spune: „Bunul Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toţi cei care circulă cu ea.” Rabinul rosteşte şi el o binecuvântare, se duce apoi în spatele maşinii şi taie un centimetru din ţeava de eşapament.

Blima-merge-la-doctor
- Domnule doctor sunt bolnavă.
- Dezbrăcaţi-vă.
Doctorul o consultă şi se uită la ea îngrijorat.
- Ce am domnule doctor?
- Nu vă speriaţi. Spuneţi-i soţului dumneavoastră să treacă pe la mine.
A doua zi, Iţic e la policlinică şi doctorul îi spune:
- Blima dumitale are nevoie de sex, de trei ori pe zi: dacă nu, moare.

Se întoarce acasă Iţic şi Blima nerăbdătoare îl întreabă:
- Ce-a spus doctorul?
- Că ai să mori!

Mai-pe-ocolite
- Ce mai face pisicuţa aia a ta de angora, drăguţă ca un bibelou? – îl întreabă Iţic pe-Haim.
-A-murit.
- Cum – „a murit”?! Şi mi-o spui aşa, fără nici un pic de menajament? Ştii doar ce mult ţineam la ea… Nu puteai şi tu, cât de cât, să mă pregăteşti, să-mi spui că a murit, aşa, mai pe ocolite… De pildă, că s-a suit pe acoperiş sau că-i în pivniţă după şoareci… Dar, în sfârşit, mai bine spune-mi ce face tata?
- E pe acoperiş…

La-venirea-lui-Mesia
Goldenburg croitorul stă de vorbă cu Iţcsohn croitorul:
- Măi, să ştii c-o să fie bine de noi când o să vină Mesia.
- Şi de ce, mă rog?
- O să se trezească morţii şi cu-toţii o să aibă nevoie de haine să se îmbrace.
- Boule! Dacă o să se trezească cu toţii, înseamnă c-o să învie şi croitorii…

Mititeii
Haim şi Moshe şi-au deschis restaurante. La Haim e coadă zi şi noapte la mititei, iar la Moshe – faliment.
- Măi Haim, spune-mi şi mie, cum faci tu mititei, că la tine lumea dă buzna şi la mine nu calcă nimeni.
- Păi cum să-i fac, jumătate carne, jumătate rahat.
- Ah, tu pui şi carne…

Îngheţata
Shloimale ajunge la New York şi e supărat foc când vede, în geamul cofetăriei lui Haim, prietenul său din copilărie, anunţul: „Intrarea evreilor, strict interzisă”.
Intră în cofetărie, îl ia de guler pe Haim şi-l dojeneşte:
- Nu ţi-e ruşine, tu care eşti evreu şi ai suferit din cauza legionarilor, şi ai fost în Transnistria, şi erai să mori la Auschwitz, tocmai tu să pui un anunţ că evreii n-au voie să intre să mănânce o îngheţată?
- Stai, măi, tu ai gustat din îngheţata mea?

Iţic la doctor
- Domnu’ doctor vă rog să mă ajutaţi. Eu în fiecare dimineaţă, la ora 7 fix, am ieşire!
- Păi asta e foarte bine. Trebuie să fii fericit.
- Da, dar eu mă scol la 8.

La-poliţie
O bătrânică se plânge:
- Am fost atacată. Lângă mine s-a oprit o maşină, a coborât unu, m-a trântit jos şi m-a violat.
- Era întuneric, poate, totuşi, aţi văzut ce marcă avea maşina?
- N-am văzut.
- Dar ce culoare?
- Nu ştiu. N-am reţinut.

- Dar numărul?
- Numărul? Numărul a fost bun!

Maşina
Într-un Kibbutz din Israel vine în vizită un texan:
- Ei, ferma mea, îmi trebuie 3 zile să-i fac ocolul.
- Da, tot aşa o împuţită de maşină avem şi noi!

La dentist
Rebeca moare de frică:
- Domnu' doctor, mi-e aşa de frică… Decât să-mi scot o măsea, mai bine fac un copil.
- Doamnă, hotărâţi-vă, să ştiu cum să aşez scaunul.

Întrebare-şi-răspuns
- Moise, mai mergi la dame?
- Numai când e ocupat la bărbaţi.

Botezul
Kohn vrea să se creştineze şi se pregăteşte de ceremonia de botez.
Îl întreabă pe Popescu:
- Cum trebuie să fiu îmbrăcat?
- Nu ştiu. Noi când suntem botezaţi, suntem în scutece.

Explicaţia-rabinului
Iţic, care are 80 de ani, află că nevastă-sa Rifca, în vârstă de 18 ani, va naşte un copil. Nedumerit, merge la rabin.
- Rebă, cum se poate aşa ceva?
După câteva clipe de gândire, rabinul îi spune:
- Uite, Iţic, am să-ţi dau un exemplu. În Sahara se plimbă un bătrân cu o umbrelă veche şi stricată. Deodată, apare un leu fioros. Bătrânul duce, de frică, umbrela la ochi şi face „pac!". Şi minune, leul cade mort. Ei, ce crezi, cum se poate aşa ceva?! Poate că în spatele bătrânului, o fi apărut un tânăr vânător, cu o puşcă fainã şi el a tras cu adevărat.

Cine-i-tatăl?
- Evreii îl consideră pe Regele Solomon un mare înţelept pentru că a ştiut să descopere adevărata mamă a unui copil. „Judecata lui Solomon, mare scofală! – se tot gândeşte Iţic. Uite la fiică-mea, cu ţâncul ei, în braţe. Acum să-l vedem pe Regele Solomon dacă află cine e tatăl copilului…"

Strămoşii
Iţic s-a îmbogăţit şi-a cumpărat un castel. Holul e plin cu cavaleri în zale.
Băiatul lui îl întreabă:
- Strămoşii noştri purtau aceste zale ca să se apere?
- Numai când vindeau nasturi.

La şcoală
În carnetul de note al lui Moriţ, învăţătoarea scrie:
„Copilul pute! Spălaţi-l!"

Tatăl lui Moriţ răspunde, tot în scris:
„Nu-l mirosiţi! Învăţaţi-l!”

Nebunul
Regele Iudeei îl întreabă pe măscăriciul curţii regale:
- Ce tot notezi, acolo?
- Scriu numele nebunilor pe care-i cunosc.
- Şi ce nume ai scris acum?
- Numele tău. Cum ai fost în stare să-i dai bani lui Shlomo, bijutierul palatului – ca să-ţi cumpere din străinătate bijuterii. Cu siguranţă că nu se va mai întoarce.
- Şi dacă se întoarce?
- Atunci şterg de pe lista nebunilor numele Regelui şi-l trec pe-al lui.

Ceartă
Rifca îl apostrofează pe Moişe:
- Unde aţi fi fost dacă n-ar fi existat femeia…
- Cum, unde? În Paradis!

Flagrant delict
Avocatul Kohn îşi surprinde în flagrant delict nevasta, în pat cu tânărul jurist Weiss, şi începe să se vaite:
- Oi vei, am ştiut! Am ştiut!
Calmă, nevasta îi reproşează:
- Da, tu ai ştiut, dar el ştie acum!

Vin „botezat”
La Nuhăm, angrosist de vinuri, vine Marin, cârciumarul, să cumpere 5 butoaie cu vin.
- Spune-mi Nuhăm, îl roagă Marin, câtă apă se adaogă la un butoi.
- 50 de litri, îi spune Nuhăm.
După câteva zile, Marin se întoarce furios:
- Hoţule, nenorocitule! – strigă Marin. Am adăugat 50 de litri de apă şi vinul nu mai e de băut.
- Ah, murmură Nuhăm. Şi tu ai adăugat 50 de litri de apă?!

Sacul
Shloimă cară din greu un sac mare în spate. Unui căruţaş i se face milă de el şi-i spune să urce în căruţă.
- Nu mai ţine sacul în spate, îi spune căruţaşul. Pune-l în căruţă.
- Ah, nu, nu pot să-l las pe bietul cal să tragă şi sacul.

Noua-reţetă
Când Haim a venit acasă de la birou, soţia lui i-a oferit o bucată de tort şi i-a spus:
- L-am făcut singură azi dimineaţă. E o reţetă nouă. Am găsit-o într-o revistă pentru femei. Are un gust delicios, însă am impresia să pe alocuri e cam nisipos.
- Mda. Şi mie mi se pare ceva suspect, spune Haim după ce a gustat.
- Nu înţeleg. Am respectat cu sfinţenie reţeta. Nu cumva cojile celor zece ouă trebuiau pisate mai mărunt?

Simţ de…orientare
O pereche de bătrâni emigranţi în Statele Unite, vrând să arate că sunt „educaţi”, cumpără în fiecare zi „New York Times” – deşi nici unul dintre ei nu ştie să citească nici un cuvânt englezesc, - şi se instalează pe o bancă din parcul apropiat de locuinţa lor.
Fiecare ia câte o porţiune de ziar şi se preface că citeşte.
- Iankală, îi şopteşte bătrâna doamnă soţului ei, întoarce ziarul. Îl ţii pe dos.
- De unde ştii? îi răspunde, tot în şoaptă, bătrânul. Nici tu n-ai habar de limba engleză.
- Vezi fotografia bărbatului acela! Îi arată ea o reclamă. După tine, merge pe tavan.

Pierdere de…greutate
- Am pierdut o sută douăzeci de kilograme de când ne-am văzut ultima oară.
-Cum-aşa?
- M-a părăsit soţul.

Evreii şi…frizerii
Şmil se duce la patronul lui creştin şi-i spune:
- Nu mai pot să lucrez în prăvălia asta. Toţi angajaţii dumitale sunt antisemiţi.
- Cum ai ajuns la această concluzie? O fi poate unul sau doi. Dar nu toţi.
- Nu. Toţi sunt antisemiţi. De altfel, am făcut un test. Le-am pus o întrebare. Toţi mi-au dat acelaşi răspuns.
-Ce-întrebare?
- I-am întrebat ce-ar spune dacă ar fi exterminaţi toţi evreii şi frizerii…
- Frizerii? De ce frizerii?
- Ai văzu? Şi dumneata!

Public dificil
Doi actori israelieni stau de vorbă.
- Ca să fiu sincer, spune unul, eu prefer să joc în faţa unor spectatori englezi, decât în faţa unor spectatori israelieni.
- Care e diferenţa?
- Englezul râde mai întâi de poliţe, pe urmă când ceilalţi spectatori pricep gluma şi a treia oară când o înţelege el însuşi.
- Dar spectatorul israelian?
- El nu râde niciodată: a mai auzit bancul!

De ce e cafeaua neagră?
Moise stă la masă într-o cofetărie.
- Cafeaua asta are un avantaj, un dezavantaj şi un mare mister. Avantajul e că nu are în ea cicoare, dezavantajul e că nu are cafea şi misterul e: cum se face că e neagră?

Cu-un picior în…
Grimberg se plimbă în faţa băncii, tocmai când Moise e dat afară pe uşă.
- Ce-i Moise, te-au dat afară?
- Da de unde, tocmai voiam să plec.

Bătrân curios
Şvarţ are 93 de ani, şi deşi e sănătos tun, se plânge tot timpul.
- De ce eşti trist, îl întreabă fiul, am grijă de tine, nu-ţi lipseşte nimic.
- Bine, până când trăieşti tu şi…pe urmă?

Argumentul
- De ce porţi costumul acesta demodat?
- Fiindcă nevastă-mea m-a ameninţat că dacă-l mai îmbrac vreodată, nu mai iese cu mine.

Cine e mai deştept?
- Şloime, nu-l mai lovi pe micuţul Avi. Ştii doar că cel mai deştept cedează.
- Da, dar Avi spune că el e mai deştept.

Uf, femeile
Haim se pregătea să plece în oraş. El îi spune nevesti-sii:
- Mi se pare că o să plouă. Ruti, ce părere ai? Să-mi iau umbrela?
- Ia-ţi-o.
- Da, dar dacă nu plouă, la ce bun să mă car cu umbrela? Nu, am să iau mai bine bastonul.
- Bine. Ia-ţi bastonul.
- Te-ai uitat afară, Ruti? Se apropie o furtună grozavă. Dacă mă prinde ploaia, mă face ciuciulete. Mai bine las bastonul şi iau umbrela.
- Bine, lasă bastonul şi ia umbrela.
- Tu ai dreptate. Dar dacă cerul se înseninează? Am să las umbrela şi am să iau bastonul.
- Pentru numele lui Dumnezeu, Haim, lasă umbrela şi ia bastonul, numai termină odată!
- Nu ştiu ce-i cu tine astăzi. Ba îmi spui să iau umbrela, ba îmi spui să las umbrela, sau să iau basotnul. Uf, Doamne, e o nenorocire, cu femeile astea! Niciodată nu ştiu ce vor…

În timpul războiului
- Ascultă, Moise, de fapt, ce cauţi tu aici?
- Eu sunt celibatar şi-mi place războiul. Aşa că m-am înrolat ca voluntar.
- Dar tu, Berl?
- Eu sunt însurat, şi-mi place pacea: aşa că m-am înrolat voluntar.

Gusturi diferite
- Un singur lucru îmi place la soţia lui Ştrul.
- Care anume?
- Că nu e soţia mea.

Testamentul
- Am auzit că ţi-a murit mătuşa. Ce vârstă avea?
- 96 de ani.
- Şi avea mintea limpede?
- Asta o vom afla doar mâine, când îi deschidem testamentul.

Meniu
- Chelner, ce bunătăţi serviţi azi?
- Friptură de viţel a la Maderia.
- Nu mă interesează ce-i la Maderia, vreau să ştiu ce aveţi aici.

Escrocherie
- Cum îţi place la şcoală?
- E o escrocherie. Noi ne facem lecţiile şi învăţătorul primeşte salariul.

Bun comerciant
Cohen îşi învaţă fiul:
- Dacă vrei să fii un bun comerciant, cumperi de la pesimişti şi vinzi la optimişti.

Într-un magazin de confecţii
- Vă rog o cămaşă nr. 38…
- Ca şi cea pe care o ai pe dumneata? întreabă vânzătorul, politicos.
- Nu, mai curată.

Afacerea
Cohen e întrebat cum merge afacerea?
- Oi vei, pierd sute de şekeli pe zi.
- Atunci, din ce trăieşti?
- Din şabat, când e închis.

La telefon
E ştiut că israelienii gesticulează în timp ce vorbesc. Instrucţiuni afişate lângă un telefon public:
- Introduceţi o monedă;
- Cu mâna stângă ridicaţi receptorul:
- Cu mâna dreaptă începeţi să vorbiţi.

Nu-i mai simplu?
- Ce faci, Moişe, mănânci în ziua când toţi evreii postesc?
- Uite ce e: eu nu fur, nu mint, nu iau dobândă, dar nici nu postesc!
- Ce tâmpit eşti, nu e mai simplu să nu mănânci o zi?

Sănătoşi-tun
Lazăr nu se simte bine şi se duce să consulte un medic. Acesta nu-i găseşte nimic, dar, din prudenţă, îi spune:
- Vino mâine dimineaţă şi adu-mi nişte urină. O s-o dau la analizat.
A doua zi îi aduce medicului o sticlă mare plină de urină; medicul nu face nici o remarcă şi în curând ăi spune lui Lazăr că rezultatul este bun. Acesta fuge repede acasă şi dă soţiei vestea cea bună:
- Sara, să ştii, că nici eu, nici tu, nici fiica noastră, Rebbeca, nici soţul ei şi nici chiar bunicul nu avem nimic!

Acelaşi-tratament
Levi urmează să fie consultat de celebrul profesor de medicină, Hermann. Îi telefonează şi-l întreabă de onorariul său:
- Două sute de shekeli prima vizită, câte o sută următoarele.
Peste două zile Levi intră la medic şi îi spune foarte degajat:
- Bună ziua, domnule profesor, iată-mă venit din nou…
Hermann îl consultă cu grijă, după care îi spune:
- Nimic schimbat, dragă domnule, continuă tratamentul indicat data trecută.

Pocheriştii
În cursul unui joc de poker Blum moare pe neaşteptate.

- Şi ce facem acum? – întreabă Iossi.
- Scoatem şeptarii, spune Moişe.

Noi,-belgienii

În Piaţa Regală din Bruxelles are loc o violentă confruntare între waloni şi flamanzi. Apare poliţia să restabilească ordinea. Cel mai mare în grad li se adresează:
- Toţi flamanzii să se adune la dreapta mea, iar walonii la stânga!
Toată lumea se supune, dar rămân la mijloc o duzină-două de evrei, care se miră în ce au picat. Şi atunci, unul din ei, Avrum, întreabă:
- Şi noi, belgienii, unde stăm?

Puricii

Smil, în căutare de resurse de existenţă, inventează un praf de omorât puricii. La piaţă încearcă să-l vândă. Judith îl întreabă:
- Praful tău chiar este eficace?
- Sută la sută, mă jur pe viaţa mea…
- Şi cum te foloseşti de el?
- Simplu: prinzi puricele între două degete, îi deschizi gura şi îi torni pe gât un pic de praf. Moare pe loc.
- Dar, Smil, îi spuen Judith, care nu este deloc proastă, dacă îl ţin între două degete, pot să-l omor mai simplu.
- Sigur că da, contra puricilor trebuie să lupţi cu toate mijloacele.

Amanta noastră

- Sara, i se adresează Avrum, afacerile merg tot mai bine şi am hotărât să ne mutăm prăvălia mai central.
Evident, ea este bucuroasă. În curând Avrum se hotărăşte să-şi ia o maşină nouă în locul celei vechi. Peste câteva luni, el îi spune:
- Ştii, oamenii cu care suntem noi în legătură stau în cartiere mai bune… trebuie şi noi să stăm între ei, aşa că am cumpărat un apartament de 8 camere într-un cartier select. Ne vom muta în câteva zile.
Evident, ea este foarte fericită. După alte câteva luni Avrum îi spune:
- Toate cunoştinţele noastre au personal de serviciu, afacerile ne merg, slavă Domnului… aşa că am hotărât să angajez o subretă, o bucătăreasă şi un şofer.
Sara este în culmea fericirii.
La una din multe recepţii pe care le dă familia, Avrum se aşează lângă consoarta sa şi îi spune:
- Ştii, draga mea, în societatea pe care o frecventăm este imposibil să nu ai o metresă; o vezi pe blonda aia înaltă care şade pe capapea – este amanta bancherului Legrand, roşcata de lângă pian este amanta ministrului Dupont… iar bruneta care vine spre noi… este a mea…
- Nu ca să mă laud, dar a noastră arată cel mai bine; mai bine decât celelalte!

Un evreu i se adresează unui chinez:

- Câţi sunteţi voi cu toţii?
- Peste un miliard, răspunde chinezul.
- Interesant, spune evreul, noi nu suntem decât zece milioane şi totuşi – pe voi nu vă observă nimeni, în timp ce noi sărim în ochi la toti.

Ce-i-lipseşte

O tânără ajunge în urma unui naufragiu pe o insulă nelocuită. Dar, spre surpriza ei, întâlneşte un tânăr evreu care încearcă s-o consoleze:

- Să ştii că nici nu e aşa de groaznic, marea ne dă peşti, pomii fructe, izvorul apă, avem tot ce ne trebuie.
- Eu pot totuşi să-ţi ofer ceva care-ţi lipseşte de ani de zile, spune tânăra femeie.
- Zău, ai matzot? (azimă de Paşti).

Nervi
- Dar calmează-te, Iossel! Ce te-a putut aduce în starea asta?
- Aş vrea să te văd pe tine. Tu ce ai fi făcut în locul meu?
- Dar explică-mi şi mie…
- Închipuie-ţi, adineauri, intru în casă şi o prind pe nevastă-mea făcând dragoste cu vecinul nostru, un jandarm pensionar… Era să mor! Am fost atât de furios, că dacă aveam un revolver, îi trăgeam două perechi de palme acestui Don Juan de mahala!

Ploşniţa
Moise este pe cale să-şi scrie numele în registrul hotelului, când constată că o ploşniţă se plimba pe foaia albă a registrului. Repede îşi ia valiza şi dă să plece:
Portarul i se adresează:
- Dar de ce plecaţi, domnule?
- Nu rămân niciodată la un hotel în care ploşniţele se interesează de numărul camerei mele…

Neplăcut?
- Nu ştiu cum să ţi-o spun, Iossel…
- Chiar aşa-i de greu?
- Mi-e foarte greu şi… neplăcut…
- Dar – totuşi – spune, ce dracu, suntem prieteni…
- Hm, îl cunoşti pe Aron?
- Bineînţeles!
- Presupun că îţi dai seama că o curtează pe nevastă-ta.
- Cum să nu.
- Mi-e foarte neplăcut să ţi-o spun, dar de fiecare dată când tu pleci de acasă, el se înfiinţează şi se culcă cu ea?
- O ştiu perfect; el îi dă şi câte 100 de shekeli.
- Şi tu nu spui nimic?
- Ba da. I-am spus că de săptămâna viitoare să-i-dea 200!

Boabe de fasole
Efraim cu Moşe s-au dus la oraş, unde au făcut-o lată: au mâncat la restaurantele necuşer, s-au destrăbălat cu târfe… La întoarcere, un „binevoitor" i-a turnat la rabin, care i-a pedepsit: opt zile să umble cu boabe de fasole în pantofi.
A patra zi a pedepsei cei doi se întâlnesc pe uliţele satului; în timp ce Iossel şchiopăta de tot, Moşe umbla, de parcă nimic nu s-ar fi întâmplat.
- Ce faci, Moşe, doar nu ai îndrăznit să nu respecţi ordinul rabinului?
- Sigură că îl respect, dar el nu ne-a interzis să fierbem fasole!

Meseria
- Iossel, ai venit la serviciu cu o întârziere de o oră. Vreau să te explici.
- Îmi cer iertare, domnule director, totul s-a întâmplat din cauza nevesti-mii, a avut o naştere extrem de grea.
- Asta este altceva. În acest caz eşti scuzat.
Peste trei zile Iossel soseşte la birou cu o foarte mare întârziere.

- Iar nevastă-mea este de vină, domnule! A avut o naştere foarte grea…
- Îţi baţi joc de mine! Asta mi-ai mai spus-o şi acum trei zile!
- Sigur că da, domnule director… dar dumneavoastră uitaţi că nevastă-mea este de meserie moaşă…

Ultimul avertisment
- Bloch!
- Da, domnule director!
- Trebuie să-ţi vorbesc foarte serios.
- Vă stau la dispoziţie, domnule!
- Bloch, de douăzeci de ani eşti împuternicitul meu şi de ani de zile mă furi…
- Vai, domnule…
- Este inutil să încerci să negi; pe de altă parte, de peste trei ani ai nişte relaţii cu nevastă-mea pe care nu le pot califica decât intime…
- Dar…
- Ştiu totul. Şi colac peste pupăză, fiica mea mi-a spus azi dimineaţă că este însărcinată, tot ca rezultat al activităţilor dumitale. Deci, Bloch, îţi atrag atenţia, nu exagera!

Domnul-Blum
Un cerşetor evreu bate la uşa lui Blum, care îl primeşte, dar în loc să-i dea bani îi spune:
- Nu pot să-ţi dau nici un ban; tocmai mi-am măritat fiica şi i-am dat atâta, că abia mi-a rămas mie pentru trai, nu ca să mai dau şi la alţii…
- Am înţeles, spune cu înţelegere cerşetorul, dar permiteţi-mi domnule Blum, să vă spun că puteaţi să-i daţi fiicei dumneavoastră toţi banii dumneavoastră, dar nu pe ai mei…

Iankel-stă-de-vorbă-cu-Iossel
- Hai să căsătorim copiii, spune Iossel, fiica mea Sara este adorabilă…
- Sunt de acord…
- Dacă ea se mărită cu David al tău, îi dau 10000 de shekeli pentru fiecare an împlinit al ei. Ce zici?
- Câţi ani are Sara?
- Cincisprezece.
- Cred că ea este prea tânără pentru David al meu.

Viceversa
Moise împreună cu Aron înfiinţează o fabrică de covoare.
-Cum merge afacerea? Îl întrebă Iossel pe Moise.
-Destul de bine…
-Tu eşti, într-adevăr, asociat cu Aron?
-Da. Dar de ce întrebi?
-Păi, eu ştiam că tu nu aveai bani…
-Nu are importanţă… Aron avea capitalul, iar eu – experienţa…
-Înţeleg…
- Şi într-un an, Aron va avea experienţa mea, iar eu capitalul…

Diamantul
-Blum , văd la cravata ta un splendid diamant. Ai câştigat la loterie?
-Nu.
-Recunoaşte că l-ai furat!
-Nu-ţi permit să-mi vorbeşti aşa.
-Atunci spune-mi, de unde îl ai?

- L-ai cunoscut pe Schuman? El a murit nu de mult. Mie nu mi-a lăsat nimic moşternire, dar mi-a cerut ca din toată averea lui să-i cumpăr o piatră memorială. Ei bine, acest diamant este piatra lui memorială.

Tata e zgârcit

Micuţul Levi le povesteşte colegilor că mama lui a născut o fetiţă. Învăţătorul îi spune:
- Nu vorbi aşa, spune mai bine – tata mi-a cumpărat o surioară…
- Ah, îi răspunde copilul, se vede că nu-l cunoaşteţi pe tăticu… El nu cumpără niciodată, ceea ce poate să facă singur.

Căsătorie

-Este adevărat, Iossele, că ţi-ai măritat fiica cu casierul tău?
-Nimic mai adevărat…
-Mă mir teribil… Nu spuneai tu că nu prea ai încredere în el?
-Spuneam, spuneam…
-Şi totuşi i-ai dat mâna fiicei tale?
- Bineînţeles. Gândeşte-te, dacă fuge cu banii, măcar fiica mea va fi cea care se va bucura de banii mei.

Cabala şi cei 7 înţelepţi

Cabala dezvăluie existenţa a 7 înţelepţi Maeştri ai lumii. Cu toţii evrei. Primul evreu, Abraham, al cărui mesaj a schimbate lumea, a proclamat: „- Nu există decât un singur Dumnezeu." Apoi a venit Moise, care a declarat: „- Cel mai important este Legea." Al treilea evreu, Regele Solomon, a enunţat: „ – Importantă este Justiţia." Al patrulea evreu a predicat iubirea aproapelui: Iisus din Nazret. După un mileniu şi jumătate, evreul Baruch Spinoza a proclamat domnia Raţiunii. „- Totul este materialism istoric şi dialectic", a decis al şasea evreu, Karl Marx. Al şaptelea evreu, Sigmund Freud l-a contrazis: „- Totul se află în conştient." Cabala nu l-a prezis pe al optulea evreu, Albert Einstein, care în era atomică a dat verdictul: „Totul este relativ".

Moneda

Frumoasa Rebeca are un amant, David. Într-o zi îi telefonează:
- Soţul meu trebuie să plece diseară de acasă; să fii la ora 9 în faţa casei. Dacă într-adevăr a plecat, voi arunca pe fereastră o monedă de 10 shekeli şi vei putea să urci.
Seara, David se înfiinţează la postul său, moneda este aruncată, iar Rebeca se întinde languros pe pat, aşteptându-l. Trec 5 minute, 10, 20… Ea începe să se enerveze, când – în sfârşit – se deschide uşa şi intră David.
- Ce s-a întâmplat? Spune ea, n-ai auzit moneda căzând?
- Ba da, dar în întuneric nu am-putut-o găsi…

Şchioapa

- Căsătoreşte-te cu ea, Rosenfeld… este o partidă minunată. Este fiica vânzătorului de mobilă Edelbaum. Are o zestre de trei milioane…
- Nu zic nu… Dar o cunoşti bine? Zilele trecute am văzut-o pe stradă şi parcă şchiopăta. Nu ştii, era o chestie întâmplătoare, sau aşa şchiopăta ea totdeauna?
- Aş, numai când umblă…

---

5 puncte comune, şi totuşi…

Moşe şi Mohamed, buni amici, locuiesc la Ierusalim. Mănâncă humus şi fac politică.
- Noi, evreii, avem un singur Dumnezeu, spune Moşe.
- Şi noi, arabii, la fel.

- Noi, evreii, suntem cu toţii circumcişi.
- Şi noi!
- Nu mâncăm carne de porc.
- Nici noi!
- Scrierea noastră, ebraica, e de la dreapta spre stânga.
- Şi araba se scrie la fel.
- Ierusalimul e capitala noastră.
- Şi-a noastră.

Nu ştiţi ce pierdeţi

La un dineu, un episcop catolic este aşezat lângă un rabin. Se serveşte un splendid cotlet de porc, când episcopul se apleacă spre rabin:
- Din asta, nu o să mâncaţi…
- Evident că nu, mi-o interzice religia mea…
- Păcat, nu vă daţi seama ce pierdeţi.

După cină, toată lumea se ridică şi dă să plece. Rabinul i se adresează episcopului:
- La revedere, şi transmiteţi sărutările mele doamnei…
- Vai, dar ştiţi că religia mea îmi interzice asta!
- Ce păcat, domnule, nu vă daţi seama ce pierdeţi!

Iacob şi cu Itzhak joacă cărţi

Deodată Iacob izbucneşte:
- M-am săturat, tu trişezi…
- Dar nu este adevărat.
- Mincinos, trişor, escroc, bandit. Toată familia ta este la fel: taică-tu a stat 20 de ani la puşcărie, maică-ta – toţi o ştiu – a fost o stricată… pe fratele tău îl caută poliţiile din lumea întreagă, iar de soră-ta, să nu mai vorbim… Şi tu eşti un trişor ordinar…
- Te rog, Iacob, spune Itzhak, fără să se enerveze: în numele vechii noastre prietenii, evită declaraţiile neclare.

Un ochi

În rai, Dumnezeu i se adresează lui Iossel:
- Ai fost toată viaţa ta un bun evreu… vreau acum să-ţi fac o plăcere: cere-mi orice şi vei primi, dar să ştii că cel mai rău duşman al tău va primi dublul a ceea ce vei primi tu.
- Îţi mulţumesc Doamne, răspunde Iossel. Scoate-mi un ochi.

Leizer cere sfatul rabinului
- Soţia mea e brunetă, eu am păr negru, şi totuşi copilul nostru e roşcat.
- De câte ori faci dragoste cu soţia ta? întreabă rabinul. Zilnic?
- Da de unde!
- Săptămânal?
- Da de unde!
- Lunar?
- Da de unde?
- Păi vezi? De asta e roşcat, din cauza ruginii.

Telepatie?

Închipuieşte-ţi: fiul meu strănută la Caracas şi eu îl aud aici, la Tel Aviv.
- Telepatie?
- Nu, telefon.

Scrumbii
- De ce au scrumbiile capul tăiat?
- Ca din cauza cepii să nu le usture ochii.

La ghicitoare
Soţia lui Moişe vine de la ghicitoare.
- Moişe, ghicitoarea mi-a spus că nu mă mai iubeşti.
- De ce dai bani pe lucruri inutile, eu ţi-aş fi spus asta pe gratis.

Kraus
Cunoşti pe cineva pe care-l cheamă Kraus?
- Depinde. Pe Kraus de la băcănie, care-mi datorează bani, îl cunosc. Pe Kraus de la supermarket căruia eu îi datorez, nu-l cunosc.

Succes relativ
Burăhzon, un ins extrem de bogat, scrie o piesă de teatru şi suportând cheltuielile, convinge pe un director de teatru s-o reprezinte.
După premieră autorul e întrebat de un prieten, cum a primit publicul spectacolul.
- A fost un fiasco; un sfert din sală m-a huiduit.
- Un sfert de sală nu este nici o nenorocire, îl consolează amicul.
- Ba, este, căci restul de sală era gol.

Vrea să se însoare
El se prezintă la rabin ca să-l anunţe că vrea să se însoare.
Rabinul îl întreabă:
- Ai mai fost căsătorit vreodată?
- Nu, dar de ce această întrebare? Costă mai ieftin dacă te căsătoreşti a doua oară?

Schimbări-în-căsnicie
D-nul şi d-na Primămcoilici stau la masă. D-na oftează:
- Cât te-ai schimbat… La începutul căsătoriei renunţai la toată mâncarea şi stăteai de vorbă cu mine… Iar acum…
- Dar şi tu te-ai schimbat, ai devenit o bucătăreasă perfectă…

Idealul-ei
Hună a cumpărat un bilet de loterie şi-şi întreabă soţia ce ar face dacă ar câştiga lozul cel mare.
- Am putea să divorţăm, spune femeia, bucuroasă.
- Să divorţăm?, întrebă Hună, uimit, dar pentru ce?
- Pentru că, acum, nu avem destui bani s-o facem.

Povaţă competentă
Netty şi Betty, două prietene stau de vorbă într-o cofetărie.
- Pentru nimic în lume n-aş vrea să fiu a doua soţie a unui văduv, spune Netty.
- Vorbeşti ca un copil, îi răspunde Betty, e mai bine să fii a doua soţie a unui văduv decât… prima.

Deplasare-inutilă
- Mămico, mă laşi să mă duc la grădina zoologică, să văd maimuţele?
- Ce idee, Şmulică! Să te duci să vezi maimuţele, când o avem pe mătuşa Surica la noi în vizită!

Extemporal-la-religie
* Dumnezeu l-a creat pe Adam şi după aceea s-a odihnit. Dar de când Adam a creat-o pe Eva, nimeni nu s-a mai odihnit.
* După cum scrie în Biblie, leul va sta împreună cu mielul în aceeaşi cuşcă. Da, dar mielul nu va mai putea dormi.
* Adam către Eva: „Formidabil, de unde ai învăţat să săruţi atât de bine?"

Personajul-principal
- Ai avut vreun strămoş care să se fi urcat pe scenă sau să fi apărut într-un film?
- Vărul meu a fost odată personajul principal al unei adunări publice, dar platforma s-a prăbuşit.
- Şi el a căzut la pământ?
- Nu, l-a oprit funia…

Visul lui…
- Visul meu e să găsesc o femeie dentist, la care să mă duc cu plăcere pentru tratament.
- De ce neapărat o femeie dentist?
- Ca să aud şi eu o dată o femeie care îmi spune să deschid gura în loc s-o închid.

Explozie binecuvântată
- Maşina noastră cu gaz a făcut explozie şi i-a azvârlit din casă pe mama şi pe tata împreună.
-Vai de mine, ce groaznic!
-Nu, mama a fost foarte fericită.
-Fericită?
- Da, a fost pentru prima oară că au ieşit din casă, împreună, în ultimii douăzeci de ani.

Accidente
Şmil: Săptămâna trecută neveste-mi i-a intrat în ochi un fir de nisip şi a trebuit să meargă la doctor. M-a costat două sute de şekeli.
Haim: Asta nu-i nimic. Săptămâna trecută neveste-mi i-a trecut prin faţa ochilor o vitrină cu o haină de blană şi m-a costat două mii de şekeli.

O fi ştiind doamna ceva?
Doamna Şmilovici îşi atârna rufele pe frânghie, când clevetitoare ei vecină s-a apropiat de ea şi i-a spus:
- Îmi pare rău că trebuie să ţi-o spun, dar gurile rele susţin că soţul dumitale se ţine după fete. La vârsta lui! Are şaizeci şi cinci de ani, nu-i aşa?
- Da, are şaizeci şi cinci de ani. Ei şi ce dacă aleargă după fete? Şi câinii aleargă după maşini. Şi când prind câte una, parcă pot să şofeze?

Comparaţie sugestivă
Căsătoria, a spus rabinul după ce a oficiat slujba religioasă de nuntă, este ca o vioară. Când muzica fermecătoare se termină, coardele rămân la loc.

Al cincilea
Ruti, în lift, către un tip chipeş:
-Ştiţi, semănaţi leit cu cel de-al cincilea soţ al meu.
-Dar de câte ori ai fost căsătorită?
- De patru ori.

Explicaţie
Iankele a auzit într-o zi pe cineva spunând că la căldură obiectele se dilată şi că frigul le contractă. Se duce la rabin şi-l întreabă dacă e adevărat.
- Explică-mi. Dumneata eşti un om al lui Dumnezeu, trebuie să ştii dacă e adevărat.
- Sigur că e adevărat. Uite, de pildă: vara, când e cald, zilele sunt mai lungi, iar iarna, când e frig, zilele sunt mai scurte.

Om perfect
În secolul al şaptesprezecelea, Comunitatea evreiască din Vilna era în căutarea unui cantor al oraşului. Rabinul Moses Rivkes părea candidatul cu cele mai multe şanse, pentru acest post de mare cinste.
Totuşi, unii dintre conducătorii comunităţii se opuneau numirii cantorului Rivkes, deoarece vocea lui nu era la nivelul foştilor cantori ai Vilnei. Cazul a fost adus la cunoştinţa rabinului Shabetai Kohen care a spus că deşi dădea seama de deficienţa rabinului Rivkes în privinţa vocii, totuşi, îi susţinea candidatura. Întrebat de ce, argumentele sale au fost următoarele:
- Dacă citeşti Codul legilor evreieşti, constaţi că unui cantor bun i se cer următoarele: să fie însurat, să cunoască legea, să se teamă de Dumnezeu, să aibă o bună reputaţie şi să fie predecesorul unei voci plăcute. Rabinul Rivkes posedă primele patru calităţi într-o măsură satisfăcătoare. E adevărat că are o voce groaznică… dar – vă întreb – există om perfect?

Peţitorul
Un peţitor s-a dus la un tânăr sărac acasă, ca să-ncerce să-l determine să se întoarcă.
- Sincer să fiu, i-a spus tânărul nu m-aş însura decât cu o fată tânără, frumoasă, de familie bună, care să aibă o prăvălie.
- Ce spui! strigă indignat peţitorul. Dumneata, un sărăntoc, ai asemenea pretenţii? Nici nu eşti măcar prezentabil; cât despre situaţie, ce să mai vorbim. O fată ca cea pe care descris-o trebuie să fie nebună ca să se mărite cu unul ca dumneata.
Tânărul dădu din umeri.
- Nu-i nimic. Dacă are celelalte calităţi, nu mă deranjează…

Deosebirea
Un rabin înţelept a fost rugat să explice care este diferenţa dintre un om cinstit şi unul ticălos. Înţeleptul a răspuns:
- Adevărul este că atât omul cinstit, cât şi cel ticălos săvârşesc tot timpul păcate, însă cu o deosebire: omul cinstit ştie că păcătuieşte cât trăieşte, iar ticălosul ştie că trăieşte cât timp păcătuieşte.

Botez
Moritz Levy îngenunchează în faţa altarului, într-o biserică luterană.
„În numele Tatălui, al Fiului şi al Sfântului Duh, te botez şi îţi spun bine ai venit în împărăţia lui Christos", rosteşte preotul, stropindu-l cu apă pe noul convertit.
Levy se ridică şi preotul îi strânge mâna.
- Acum că ai fost botezat, poţi să-ţi alegi un nume creştinesc dacă vrei, îi spune el. Te-ai gândit la asta?

- Da, domnule preot, îi răspunde Levy. Aş vrea să mă chem Martin Luther.
- Bravo, ai ales un nume creştinesc. Pot să te întreb din ce cauză?
- Da, explică fostul Moritz Levy, nu vreau să-mi schimb iniţialele de pe cămăşi.

Sfat prietenesc

Iţic:
- Să fiu al naibii dacă ştiu ce să fac. Tu ce-ai face dacă ai fi în pielea mea?
Şmil:

- O baie.

Încă o şansă

Şmil foarte bătrân şi foarte bogat:
- O să-l dau afară pe şoferul nostru. Astăzi era cât pe-aci să mă omoare, prin neglijenţa lui la volan.
Soţia, foarte tânără şi foarte plictisită:
- Iubitule, nu crezi că ar fi cazul să-i mai dai o şansă?

Antichităţi

Rivca:
-Ştii că am început să colecţionez antichităţi?
Raşela:
- Da, - ţi-am văzut bărbatul.

Lumbago

Doi soldaţi se află într-un compartiment de tren, împreună cu un rabin. Spre nemulţumirea acestuia, tinerii discută despre băutură, despre femei, despre sex.
La un moment dat, unul dintre cei doi soldaţi începe să citească un ziar, se opreşte asupra unui cuvânt şi-l întreabă pe rabin:
-Domnule, vă rog, ce e aia lumbago?
Ca să se răzbune, rabinul îi răspunde ţâfnos:
- Este o boală dureroasă, provocată de abuzul de femei şi de alcool. Dar de ce întrebi?
- Fiindcă scrie aici că de boala asta suferă rabinul şef!

Sună telefonul

-Levy la aparat.
- Domnule Levy, aici e secretara domnului doctor Blum. Nu aţi

achitat încă nota de plată pentru vizita particulară de luna trecută şi domnul doctor este foarte supărat.
- Okay! Spune-i să ia două aspirine şi dacă nu se simte mai bine, chemaţi-mă din nou săptămâna viitoare.

Prostii

Levy: - Domnule doctor, sufăr de halucinaţii.
- Doctorul: - Prostii! Ţi se pare! Ai vedenii.

Fixaţie

Psihiatrul: - E adevărat că a durut cam mult, doamnă Goldenberg, dar acum pot să-ţi dau o veste bună: te anunţ că te-am invitat de fixaţia dumitale că eşti regina Angliei.

Doamna Goldenberg: - Vai, îţi mulţumesc, doctore. Sunt atât de fericită.
Îşi îmbracă mantoul şi, înainte de a pune mâna pe clanţă, i se adresează doctorului:
- A! Era să uit. Săptămâna viitoare sunt foarte ocupată, aşa că n-am să pot trece pe la dumneata. Fii drăguţ şi trimite-mi nota de plată la palatul Buckingham!

Veterinarul
-Leia, nu mă simt bine. Cheamă veterinarul.
-Veterinarul? Ce, ai înnebunit? De ce veterinarul?
- De ce? Fiindcă muncesc ca un cal, trăiesc ca un câine, mă culc cu o vacă…
- Şi mănânci ca un porc…

Motiv
- Poftim? Vrei să plătesc cincizeci şi cinci de dolari pentru camera mea din hotelul dumitale? Asta e nemaipomenit.
-În preţul acesta e inclusă şi masa, dle Haim.
-Da, dar eu n-am mâncat aici.
-Asta e vina dumitale. Masa v-a stat la dispoziţie.
-Atunci îmi datorezi dumneata cincizeci şi cinci de dolari.
-Pentru ce, mă rog?
-Pentru sărutul nevestei mele, Rifca.
-Dar eu nu v-am sărutat nevasta.
- Asta nu e vina mea. Ea ţi-a stat la dispoziţie.

Ar fi fost mai bine
Marele filozof Lekish, cel mai înţelept om din Helem, a avut odată o discuţie cu un căruţaş, nu prea luminat la minte.
- N-aş vrea să-l mânii pe Dumnezeu, i-a spus Lekish, dar cred că în ceea ce priveşte Creaţia a săvârşit o mare greşeală.
-Ce fel de greşeală? a întrebat căruţaşul.
- Cred că ar fi fost mai bine dacă femeile ar fi născut la fel ca găinile.
-Ce?! Să clocească ouă?
- Da. Oricum ar fi fost mai bine pentru soţi. Să zicem că un bărbat ar fi vrut să mai aibă un copil. I-ar fi spus nevestei sale: „Iubito, mai cloceşte un ou!”. Iar dacă nu şi-ar fi dori încă un copil, n-ar fi trebuit să spună decât: „Iubito, fă-mi o omletă!”.

Bucata mai mică
Sami, care are doisprezece ani, participă la barmitzva vărului său.
După ceremonie, bunica le serveşte fiecăruia câte un pahar cu lapte şi, în mijlocul mesei, pune un platou cu două prăjituri de casă. Una dintre bucăţi este puţin mai mare decât cealaltă.
Sami, care nu a primit o educaţie prea grozavă acasă, ia bucata cea mai mare şi o vâră în gură.
Vărul lui, care a avut parte de o educaţie aleasă, îi priveşte cu dispreţ.
- Ce-i cu tine, exclamă el, nu ştii să te porţi în societate?
-De ce? întreabă Sami, sincer surprins. Ce-am făcut?
- Ai luat bucata cea mai mare. Nu ştii că trebuie s-o iei pe cea mai mică?
-Dar tu ce-ai fi făcut dacă ai fi întins mâna primul?
-Fireşte, aş fi luat prăjitura mai mică.
- Atunci de ce faci gălăgie? Ţi-a rămas bucata pe care ai vrut-o.

Banii
Moşe, un tip vesel de felul lui, părea în dimineaţa aceea mohorât şi supărat.

„Ce-i cu tine”, îl întrebă Şloime, „ai necazuri?”
„Nevastă-mea”, se plânse Moşe. „Toată ziua îmi cere banii”.
„Dar pentru ce îi trebuie atâţia bani?” – se miră Şloime.
„De unde să ştiu”, răspunse Moşe. „Până acum nu i-am dat nici un şfanţ”.

Ateul
Iancală cizmarul era un ateu declarat dintotdeauna şi nu pierdea nici o ocazie s-o declare în public. Într-o bună zi, la vârsta de 80 de ani, el intră într-o sinagogă de Iom Kipur şi începe să se roage cu fervoare.
„Am auzit că nu crezi în Dumnezeu”, exclamă rabinul surprins. „De ce te rogi aşa?”
„Oi fi eu ateu”, răspunde Iancală, „dar sunt şi un om practic. Ce se întâmplă la vârsta mea, dacă totuşi am greşit?

Sadiştii
Un vapor cu milionari evrei face înconjurul lumii.
Vreme de zece zile, personalul se spetează să-i servească cât mai bine, în speranţa unor bacşişuri grase. Dar nici unul dintre milionarii evrei nu le dă vreun şfanţ.
Amărâţi, personalul de pe vapor cară bagajele la întoarcere, dar nimeni nu le oferă nimic. Ultimul evreu când coboară, le dă 100$, ceea ce îl face pe şeful personalului să exclame:
- Că l-aţi ucis pe Mântuitorul nostru Iisus, nu cred, dar că l-aţi chinuit, e sigur…

Ofertă
Leib amanetarul e pe moarte. Din greşeală, un preot catolic soseşte la patul lui cu o cruce. Leib îşi deschide ochii pentru un moment şi la vederea crucii spune:
- Mai mult de trei sute nu-ţi pot oferi.

Costumul
Iankel îi vinde lui Iossel un rând de haine pentru fiul său.
-Calitatea întâi? Întreabă Iossel.
-Lână pură, marfă solidă, fără moarte…
Plouă de trei săptămâni. Îi vede Iankel pe cei doi îndreptându-se spre magazinul său, şi, tragedie, pantalonii de abia îi ajung băiatului până la gleznă, vestonul cu chiu cu vai îi acoperă mijlocul… dar Iankel nu-şi pierde cumpătul:
- Hei, îl strigă el pe Iossel, să nu-i fie de deochi lui fiu-tău, ce a putut să crească în astea trei săptămâni!

Profet
-Îţi aminteşti, Iţic, că ţi-am dat nişte bani împrumut?
-Bineînţeles, că doar nu suntem sălbatici…
-Şi când mi-i vei da înapoi?
- Ce întrebare? Ce sunt eu, profet?

Noroc-la-cărţi…
- Îngrozitor ce ghinion poate să aibă Cohen. Ieri seară şi-a pierdut toţi banii la cărţi. Până la urmă a mizat-o şi pe nevastă-sa.
-Şi?
- Nenorocitul a câştigat.

De-unde-ştii?
Haim îl întâlneşte pe ştrul:
-Salom, Strul. Unde te duci?
- De unde ştii că mă duc? Poate că vin?

Din-lac-în-puţ
Friedman, negustorul de confecţii, era impresionat de aerul trist al asociatului său Weinberg, care suferea de insomnie.
- Ascultă-mă pe mine, dragul meu, ştiu că ai fost la doctorii cei mai renumiţi, îi spuse Friedman. Dar aş putea să pun rămăşag că n-ai încercat niciodată remediul cel mai simplu dintre toate.
-Care remediu?
-Număratul oilor.
-Bine, spuse Weinberg, în fond ce am de pierdut?
Deseară o să încerc şi această soluţie.
Dar a doua zi dimineaţă Weinberg era tras la faţă şi avea un aer mai obosit ca oricând.
-Iarăşi n-am închis un ochi toată noaptea, mormăi el.
-N-ai făcut cum ţi-am spus?
- Ba da. Dar s-a întâmplat ceva înspăimântător. Am numărat oile până la 50.000. Apoi le-am tuns şi în scurt timp am confecţionat 50.000 de haine. Pe urmă, deodată, am fost în faţa unei probleme îngrozitoare şi mi-am smuls părul din cap toată noaptea: de unde să fac rost de 50.000 de căptuşeli?

În-clipa-aceea…
O companie americană de televiziune a făgăduit telespectatorilor săi un program în cursul căruia vor putea să tragă cu urechea la uşa dormitoarelor câtorva perechi căsătorite, de fiecare naţionalităţi, în timpul… momentului suprem.
Iată câteva extrase:
O franţuzoaică: Straşnică performanţă, dragule".
Doamna Silberman: „Ştii, Haim, ar cam fi timpul să zugrăvim tavanul".

Nedumerire
Sid şi Harry, doi tineri fraţi săraci din New York, s-au despărţit când Sid a trebuit să plece pe front în Coreea. După eliberare s-a stabilit în California şi a reuşit să pătrundă în industria cinematografică. În scurt timp a devenit mare producător şi a strâns o mulţime de bani. L-a chemat pe fratele lui şi i-a arătat, plin de mândrie, noua vilă.
- Nici nu-ţi poţi închipui cât de mult m-a costat terenul, i-a spus Sid. În plus a trebuit să-mi asigur investiţia împotriva focului, a hoţilor şi a cutremurelor.
Harry rămase uluit:
- Chestia cu focul şi hoţii o înţeleg, dar cum ai reuşit să pui la cale un cutremur.

Nu e ghicitor
- Ascultă, domnule Iacobovici, când ai de gând să-mi plăteşti ultima comandă de mătase pe care ţi-am livrat-o?
- De unde să ştiu? Ce, sunt ghicitor?

Tot evrei
Un comis voiajor din Lituania antebelic[, nu prea familiar cu cercurile]nalte ale oamenilor de afaceri, călătorea odată în Germania în interes de serviciu. În acelaşi compartiment, în faţa lui, se afla faimosul conte de Bismark. Comisul-voiajor habar n-avea de importanţa personajului.
- Bună ziua, i-a spus el, la un moment dat, pe un ton foarte politicos. Eu lucrez pentru fabricanţii Litvak şi Gromsky. Şi dumneata pari comis-voiajor.

Bismark a găsit situaţia foarte amuzantă şi a hotărât să-i cânte în strună prietenosului şi politicosului comis-voiajor.
Eu lucrez pentru Kaiser şi Reich, i-a răspuns Bismark, abia stăpânindu-se să nu zâmbească.
- Drept să-ţi spun, numele astea îmi par familiare, a exclamat lituanianul. Tot evrei?

Încredere
Ianchele era în mare criză de bani. Creditorii îl presau, nevastă-sa îl bătea la cap să-i dea bani pentru coşniţă, iar copiii îl înnebuneau în fiecare zi cu nevoile lor, pentru şcoală. Disperat, se duse la sinagogă.
- Ah, Doamne, se rugă el, dă-mi 10.000 de dolari. Îţi promit cu mâna pe Tora că dacă-mi dai aceşti bani, jumătate din ei îi dăruiesc pentru opere de binefacere.
Aşteptă câteva clipe şi, neprimind nici un răspuns de Sus, adaugă:
- Uite ce e, Doamne, dacă nu mă crezi că am de gând să cedez jumătate din bani unor opere de binefacere, împarte-i Tu însuţi. Dă-mi mie acum 5.000 de dolari şi restul de 5.000 împarte-i Tu săracilor. Eu am încredere în Tine!

Nimic mai simplu
Un gazetar evreu-american care a studiat intens natura umană, a făcut următoarele observaţii în ziarul „The California Jewish Voice":
Cel mai răspândit cuvânt printre evrei este „pace!, shalom". Profetul Isaia a întrevăzut vremea când spada va fi preschimbată în plug, iar leul va trăi în armonie cu mielul, în aceeaşi cuşcă.
Se povesteşte că, aflându-se la Moscova, un evreu a vizitat grădina zoologică şi a văzut în aceeaşi cuşcă un leu şi un miel.
-Formidabil! A gândit evreul. Visul lui Isaia s-a împlinit.
S-a apropiat de paznic şi i-a spus:
- Iată o mărturisire convingătoare a religiei. Spune-mi, prietene, cum aţi reuşit să ajungeţi la această înţelegere armonioasă între leu şi miel?
- Nimic mai simplu, a răspuns paznicul. În fiecare dimineaţă, punem un alt miel în cuşca leului.

Afaceri bune
-Iancule, nu-mi vinzi mie tabloul ăsta?
- Nu pot, că e o amintire de familie, dar, dacă dai pe el zece mii de lei, cred că mă răzgândesc. Zis şi făcut.
După un timp, Iancu în vizită la Ştrul:
- Măi Ştrul, m-am gândit mai bine, nu pot să mă despart de tablou. Îţi dau pe el cinşpte mii de lei.
Şi tot aşa, tranzacţia s-a repetat de mai multe ori, fiecare adăugând ceva la preţ, până când tabloul a dispărut de pe peretele ultimului posesor.
-Bine, măi Iancule, unde este tabloul?
-L-am vândut cuiva care mi-a dat pe el dublu.
- Măi, da' prost mai eşti! Ce-ai băgat un al treilea în afacere? Nu câştigam între noi destul?

Durerea lui
Un milionar a donat o jumătate de milion de dolari sinagogii şi jumătate de milion rudelor sale, a închis ochii pentru totdeauna.
La cimitir, rabinul a observat printre persoanele elegante care l-au condus pe ultimul său drum, un tânăr cam jerpelit care plângea de ţi se rupea inima.
- Te-am văzut plângând, i-a spus rabinul. Presupun că eşti o rudă foarte apropiată a răposatului.
- Nu, n-am nici o legătură de rudenie cu el, i-a răspuns tânărul, ştergându-şi ochii înroşiţi.
-Atunci, de ce plângi?
- Păi, ţi-am spus, - plâng fiindcă nu sunt rudă cu el.

Ai auzit?
- Care-i cel mai eficient instrument mecanic pentru sporirea apetitului sexual la femei?
- Mercedesul!

Bacşiş
Spunea Shalom Alechem: „Bacşiş – dacă ungi roţile, poţi călători".

De ce sunt dolarii verzi?
Pentru că îi culeg evreii înainte să se coacă.

Care este cel mai greu lucru de suportat?
Un buzunar gol!

Pauza
Moşe arată atât de cătrănit încât prietenul lui, Isac, a crezut că i s-a întâmplat o nenorocire:
-Ce-i cu tine, Moşe? Ce ai?
- Îţi aduci aminte că acum două săptămâni tanti Roza a murit şi mi-a lăsat 50.000 de dolari?
-Da, îmi aduc aminte. Şi ce e rău în asta?
- Ce e rău? Îţi aduci aminte că săptămâna trecută unchiul meu Baruch a murit şi mi-a lăsat 75.000 de dolari?
-Da, îmi amintesc şi asta, dar tot nu înţeleg de ce nu eşti mulţumit.
-Să fiu mulţumit? Ei bine, află că săptămâna asta… nimic.

Dovada supremă
Căsătorit de patruzeci de ani, Haim nu s-a îndoit nici o clipă de loialitatea soţiei sale pentru care nutreşte o afecţiune profundă. Ca să i-o dovedească, îi spune:
- Lena, draga mea, vreau să ştii că te iubesc mai mult decât sunt în stare să-ţi spun în cuvinte. Decât să ţi se întâmple ţie ceva, aş prefera să mi se întâmple mie. Decât tu să rămâi într-o bună zi văduvă şi să rămâi singură, spre ca Dumnezeu, în bunătatea lui, să mă lase mai întâi pe mine să rămân singur.

Scuze
Moriţ era în drum spre casă, de la birou, când a avut un accident de maşină, intrând într-un zid. Spre norocul lui, a apărut, într-o maşină sport, o femeie superbă care l-a întrebat:
-Pot să vă dau o mână de ajutor?
Moriţ i-a explicat situaţia şi tânăra care locuia în apropiere i-a propus să vină la ea acasă de unde putea să telefoneze la garajul cel mai apropiat.
Moriţ a acceptat numaidecât propunerea şi s-a urcat în maşina frumoasei tinere. În cele din urmă, a ajuns acasă, cu maşina reparată, în primele ore ale dimineţii.
- Unde ai fost toată noaptea? a ţipat la el nevastă-sa. La mine nu te mai gândeşti deloc?
- Am avut un accident de maşină, dar din fericire, o tânără m-a luat la ea acasă şi m-a invitat la masă. Pe urmă am rămas cu ea, toată noaptea…
- Gata! Te rog să nu mai scoţi un cuvânt. Sunt sătulă de minciunile tale. Iar te-ai încurcat cu golanii tăi, la o partidă de cărţi!

Bate şaua
Doamna Meirovici tremură sub plapumă:

- Iubitule, murmură ea, când eram mică şi tremuram, mama mă lua în braţe şi mă încălzea.
- Ei şi? doar nu vrei să mă duc la miez de noapte s-o aduc pe mama ta!…

Şi dacă

Solomon intră într-un restaurant şi lasă uşa deschisă. Cineva îi strigă:
-Închide domnule uşa, este frig afară?
- Şi dacă o închid, crezi că va fi mai puţin frig afară?

Datoria

Iossel şi Smil sunt la bancă tocmai în momentul în care o bandă irupe în sala de aşteptare şi îi pune pe toţi să stea cu mâinile sus şi încep să adune banii. După ce termină cu casele de bani, încep să scoată banii din buzunarele clienţilor. Iossel i se adresează celui ce pare să fie şeful bandiţilor:
-Aş putea să-mi las jos mâna? Ştiţi, eu am reumatism….
Banditul, care îşi dă seama că Iossel nu e periculos, şi - la urma urmelor – este şi el om, îi permite. După care Iossel îşi bagă repede mâna în buzunar, scoate de acolo o mie de franci şi îi întinde lui Smil:
- Ţine-i, ţi-i datoram, şi mă gândeam că era cazul să ţi-i restitui…

Tabloul

-Domnule pictor, aş vrea să-mi faci portretul.
-Cu plăcere, doamnă Blum.
-Şi cât mă va costa?
-Două mii de shekeli, doamnă.
-Aş vrea s-o pictezi şi pe fetiţa mea de cinci ani, cât mă va costa asta?
-Tot-atâta.
-Dar ea este atât de mică…
-N-are a face; fiecare tablou costă două mii…
Bine, atunci să faceţi un singur tablou, o voi ţine pe fetiţă în braţe.

Invers

Şmuel este în proces cu Şelbaum şi îi vine ideea să-i trimită un cadou judecătorului, dar avocatul său încerca să-l descurajeze s-o facă:
- Ar fi ultima prostie; voi pierde, cu siguranţă, procesul şi rişti să fii urmărit pentru încercare de corupţie…
Procesul se desfăşoară şi Şmuel îl câştigă. Avocatul său, încântat de sine şi sigur că elocvenţa sa i-a adus victoria, îi spune lui Şmuel:
- Ei bine, eşti mulţumit? Nu-i aşa că am avut dreptate să te sfătuiesc să nu cumva să-i trimiţi judecătorului un cadou?
-Dar i l-am trimis…
-Cum? Ai făcut-o, totuşi…?
- Da, numai că am pus cartea de vizită a lui Şelbaum…

Du-te şi ia-o!

-Tată!
-Da,David!
-Iubesc o fată cu care vreau să mă însor.
-Crezi că este o fată potrivită pentru tine?
-Da, tată, este perfectă, dulce, frumoasă şi serioasă.
-Bine, foarte bine. Cine este ea?
-Se numeşte Debora Cohen!

Când aude numele, tatăl se cutremură, tuşeşte puţin, după care îi spune fiului său:
- Ascultă-mă, David, vorbim ca între bărbaţi… Lucrurile de astea se mai întâmplă… ştii, pe vremuri, mi-a plăcut mult de doamna Cohen… şi ştii, de fapt Debora îţi este soră, aşa că nu poţi să te căsătoreşti cu ea.
Tânărul David este şocat şi îndurerat fuge în camera sa, unde plânge în hohote. Mama sa îl aude şi intră la el:
-Spune-i tot mămicii tale; ce te doare?
Şi David îşi varsă toată durerea.
- Deci, despre asta e vorba, spune mama. Nu-ţi fă nici o problemă; secret contra secret: tu nu eşti fiul tatălui tău… du-te şi ia-o pe Debora a ta!

Atunci
Levi şi cu Rosenbaum sunt două celebre canalii. Lumea întreagă îi cunoaşte ca pe nişte necinstiţi şi jumătate. Şi cu toate astea, ei discută despre intrarea în rai…
-Voi intra, spune Levi cu convingere.
- Cum îţi poţi închipui? Cu toate câte ai făcut tu pe pământ? Cine o să te lase să intri?
- O să stau la uşa rabinului şi o să deschis uşa, după care o s-o închid. Apoi iar am s-o deschid şi iar o s-o închid. Aşa de zece ori până mi se va spune:
- Hotărăşte-te, înăuntru sau afară… Şi atunci eu voi intra…

Mai multă minte
Elevul de ieşivă (şcoala religioasă evreiască) – îi mărturiseşte celui mai bun prieten că îl mistuie puternic un impuls sexual, dar nu ştie ce trebuie să facă pentru a-l înăbuşi. Prietenul îl sfătuieşte să se ducă la rabin. Acesta îi spune să se roage cu mai multă ardoare şi să facă duşuri reci, regulat.
Elevul urmează sfatul, dar nu-i ajută, aşa că se duce iarăşi la rabin, pe care însă nu-l găseşte acasă. Soţia rabinului îl pofteşte înăuntru şi îl întreabă ce problemă are. El îi spune.
- Vino cu mine, spune ea, şi-l duce în dormitor.
A doua zi, prietenul îl întreabă ce s-a-ntâmplat.
- Rabinul nu era acasă, explică elevul, în schimb era rabineasa. Ah! Ce femeie grozavă. Are mai multă minte jos, decât rabinul sus

---.

Şadhenul (Peţitorul)
Timp de o lună, şadhenul i-a tot vorbit despre calităţile unei tinere încât, în cele din urmă, candidatul la însurătoare s-a arătat interesat de partidă.
Atunci peţitorul a aranjat „o vedere", în casa părinţilor fetei.
Dar când tânărul a dat cu ochii de mireasa propusă, a simţit că-i vine rău şi l-a boscorodit în gând pe peţitorul mincinos.
În tot timpul mesei şi-a păstrat calmul, dar la prima ocazie l-a luat pe şadhen de o parte şi i-a spus la ureche:
- Mincinosule! Escrocule! De ce m-ai înşelat în halul ăsta! Femeia asta e cu cel puţin douăzeci de ani mai în vârstă decât mine. Şi cum arată – e tocmai bună de expus la bâlci. În plus, e saşie, trage un picior, n-are dinţi şi…
- Nu trebuie să-mi vorbeşti în şoaptă, îl întrerupse şadhenul. E şi surdă!

Întrebare
Un învăţător sărac se duce la rabin.
- Ştiu că sunteţi foarte ocupat, spune el, dar vreau să vă pun o singură întrebare.
- Foarte bine, răspunde celălalt, amabil. Despre ce-i vorba?
- Se apropie Pesahul şi n-am bani ca să cumpăr mâncare, pentru sărbători. Spuneţi-mi, vă rog, ce să fac?
- Foarte simplu. Amanetează-ţi candelabrul de argint În felul acesta, o să ai bani suficienţi pentru

tot ce-ţi trebuie.
- Dar de unde candelabrul de argint? Întreabă bietul învăţător. Nu ştiu nici măcar de unde se poate procura aşa ceva.
- Dragul meu, răspunde rabinul, ai venit la mine şi mi-ai spus că ai o singură întrebare, iar eu ţi-am răspuns la ea. Acum mă întrebi de unde poţi să-ţi procuri un candelabru de argint. Asta este o cu totul altă poveste, aşa că trebuie să întrebi pe altcineva!

În rai
Haim, ajuns în cer, îl întreabă pe Dumnezeu.
- Aş vrea să te între ceva, Sfinte Doamne.
- Întreabă, fără grijă.
- Ce înseamnă pentru tine o mie de ani?
- O biată secundă, omule.
- Dar ce înseamnă pentru tine zece mii de lire?
- Numai o biată liră, Haim.
- Atunci, ştii ceva, Doamne. Dă-mi mie această liră.
- Bine, Haim. Aşteaptă o secundă.

Şi eu cum am spus?
Vine un pacient la medic.
- Doctore, vă rog să mă castraţi!
- Ce ţi-a venit, domnule?
- Vă rog foarte mult! Am mare nevoie.
- Dacă trebuie, trebuie!
După operaţie, chirurgul îl întreabă pe pacient:
- De ce ai făcut asta? Tânăr eşti, frumos eşti, în plină vigoare. Ai toată viaţa înainte, ai fi putut avea oricâte femei ai fi vrut. Spune-mi pentru ce ai avut nevoie?
- Ştiţi, domnule doctor, m-am căsătorit cu o evreică, este le ei obiceiul…
- Atunci, trebuia să-ţi faci circumcizie!
- Şi eu cum am spus?

Un tânăr evreu
Stau de vorbă un preot catolic şi un rabin.
- Dumneata, vezi, eşti rabin şi ai să mori, pe când eu trag nădejde să ajung episcop.
- Să zicem. Şi mai departe?
- Din episcop, pot să ajung cardinal.
- Să zicem. Şi mai departe?
- Păi… un cardinal poate să ajungă papă.
- Şi mai departe!
- Cum adică?… doar papa nu poate ajunge Dumnezeu.
- De ce, nu? Un tânăr evreu a reuşit odată…

Epitaf pe o piatră de mormânt
- Raşela, acum crezi că eram bolnav?

Schimbare de adresă
- Îl ţii minte pe Rabinovici care locuia peste drum de închisoare?
- Da, ce-i cu el?
- Acum locuieşte peste drum de vechea adresă.

Prăjitura
Un evreu este invitat pentru cina de vineri seara la un comerciant bogat. El mănâncă, cu poftă, din toate bucatele, ba îi mai şi cere gazdei reţeta prăjiturii.
- Este simplă, răspunde ea, iei o jumătate de kg de făină, două sute de grame de zahăr, zece ouă, un pahar de ţuică veche şi două sute de grame de stafie… Săracul notează cu conştiinciozitate şi se întoarce acasă, unde a doua zi povesteşte soţiei sale ce a mâncat.
-Şi mai ales, încheie el, au avut o prăjitură extraordinară.
-Ai cumva reţeta ei, întreabă soţia, poate aş încerca să o fac şi eu…
-Ar fi teribil, spune el, iei o jumătate de kg de făină…
-N-am decât un sfert, răspunde biata femeie.
-Adaugi două sute de grame de zahăr…
-Na-m decât câteva linguriţe… o să meargă şi aşa.
-Pui zece ouă…
- N-am decât trei… o să trebuiască să ne mulţumim şi cu atâta.
-Un pahar de rom…
-Să mă duc să caut?
-Şi mai pui şi stafide…
-În viaţa mea n-am văzut…
-Hai, s-o facem şi fără ele.
Femeia prepară prăjitura, o serveşte pe masă pe tava ei cea mai frumoasă, o taie în două, îi oferă soţului ei o jumătate şi gustă din bucata ei.
- Este ciudat, zice ea. Nu pot să-i înţeleg pe bogătaşii cărora l place să mănânce chestii de astea…

Poştă economică
-Ce faci, Rebeca?
-Îi scriu o scrisoare fiului nostru...
- De ce, scrisoare? Mai bine trimite-i o carte poştală netimbrată. El o să-ţi recunoască scrisul, o să o citească şi va refuza să o primească...

Biletul de tren
La coborârea din tren Iossel moare de râs... Moşe care a venit să-l aştepte, îl întreabă ce s-a întâmplat.
- Închipuie-ţi, adineauri, intră în compartiment controlorul şi îmi aruncă o privire care spunea că n-aş avea bilet...
-Şi?
- Eu m-am uitat la el ca unul care are... şi el n-a îndrăznit să mi-l ceară.

Vinul
Un rabin a invitat la cină pe un preot catolic.
-V-a plăcut? întreabă evreul.
- Excelent! Spune preotul: crapul a fost minunat, gâtul de gâscă, puddingul, toate au fost foarte bune.
-Şi vinişorul meu din Israel?
-Dacă îmi daţi voie, cred că a fost botezat...
- Ei şi ? Dacă este botezat, este mai puţin bun?

Botez
Efraim s-a botezat catolic; vine postul paştelui şi preotul care l-a botezat îl surprinde mâncând o halcă de carne de vită la grătar.
-Aşa posteşti, îl întreabă preotul, mâncând carne de vită?
-Dar scuzaţi-mă, părinte, asta nu este carne, este un păstrăv!

-Să ştii, Efraim, că nu-mi place ca oamenii să-şi bată joc de mine...
- Părinte, cum aş îndrăzni să-mi bat joc de dumneavoastră? Aduceţi-vă aminte de ziua în care m-aţi botezat; nu m-aţi spus, dumneavoastră: „Efraim, până acum ai fost evreu, de acum eşti catolic" Şi eu i-am spus bucăţii ăsteia de carne: „Până acum ai fost bou, de acum înainte eşti peşte!"

Juma-juma
Neuman şi Goldberg, de mult timp asociaţi, hotărăsc să-şi lichideze afacerea şi să se despartă. Le rămâne un beneficiu curat de 500.000 de shekeli.
- Când voi putea să-mi iau cele 250.000 ale mele? întreabă Neuman.
Niciodată,răspunde-Goldberg.
-Cum aşa? Afacerea a fost comună. Am creat-o doar împreună.
-Este adevărat. Dar câţi bani ai adus tu la pornire?
-Nimic, o ştii doar bine... Dar mi-am adus toată experienţa!
- Ai dreptate: tu îţi iei experienţa, iar eu... banii!

Iarăşi?
Aron şi Iossel sunt certaţi de multă vreme. Un prieten îi invită, cu ocazia sărbătorilor, să se împace şi să-şi dea mâna:
- Uitaţi de certurile voastre din trecut şi gata!
Cei doi sunt de acord şi se îmbrăţişează:
- Îţi doresc tot ce îmi doreşti tu, spune Aron.
- Iarăşi începi?

Două posibilităţi
- De ce eşti aşa de amărât, Hirsch?
- Trebuie să mă prezint în faţa comisiei de revizie
- Şi asta te impresionează atât de mult?
- Aş vrea să te văd pe tine într-o situaţie asemănătoare!
- Fii rezonabil, măi omule; la urma urmelor, ce rişti? Eşti chemat? Ei şi? Există două posibilităţi: te ia, sau nu; dacă nu te ia, e bine. Dacă te ia, iarăşi există două posibilităţi: sau te trimit pe front, sau în spatele frontului; dacă te trimit în spatele frontului iarăşi e bine. Dacă te trimit pe front, apar două posibilităţi: să te trimită în tranşee sau la paza comandamentului. La pază este din nou bine. Dacă ajungi în tranşee sunt iarăşi două posibilităţi: să fie o rană uşoară sau una mortală. Dacă eşti rănit uşor, e bine. Dacă mori – din nou două posibilităţi: să fii înmormântat singur, ceea ce e bine, sau să fii înmormântat împreună cu alţii sub cruce. Şi pentru atâta lucru, ca să fii înmormântat împreunăcu nişte bieţi creştini, îţi faci tu probleme?

Doi fraţi
Isac este pe patul de moarte şi le spune băieţilor lui:
- Ultima mea rugăminte, băieţi, este ca atunci când vă veţi căsători s-o faceţi numai cu evreice credincioase; altfel mă voi zvârcoli în mormânt.
- Îţi promitem, tată, îţi promitem!
Isac moare liniştit.
Curând cei doi băieţi sunt despărţiţi de valurile vieţii… Peste doi ani se reîntâlnesc, cel mare este însoţit de o femeie splendidă, dar care este evident neevreică.
- Bravo, îi spune cel mic, ştii ce ne-a spus tata. Şi fără să aştepte un răspuns, pleacă.
Mai trece o bună bucată de vreme până ce doi se reîntâlnesc; de astă dată tânărul este
Însoţit de o femeie foarte frumoasă, care nici ea nu are trăsături iudaice.
- Felicitări, îi spune fratele cel mare. Şi tu erai cel ce îmi făcea reproşuri…
- Por să-ţi explic cu uşurinţă faptele mele. Am încheiat acest mariaj tocmai pentru ca tata să se poată întoarce din nou, în mormânt şi să ajungă în poziţia normală.

Medicamentul
Iossel a făcut o gripă îngrozitoare; ţi se rupe inima de el, când îl auzi cum tuşeşte. Ciudat, medicul îi prescrie un purgativ foarte puternic. Iossel ia şi a doua zi, când medicul revine, îl întreabă:
- Mai tuşeşti?
- Cine mai îndrăzneşte?

Cine-i mama?
- David, ascultă-mă cu atenţie.
- Da, tată!
- Spune-mi, tu trebuie să ştii, cine a fost mama lui Moise?
- Da, tată. A fost fiica faraonului…
- Nu fi prost, copile, ea nu a făcut altceva decât să-l salveze din apă.
- Asta o spune ea!

Între prietene
- Pentru vârsta lui, soţul tău face impresia unui bărbat viguros.
- Pentru vârsta lui, poate, dar nu pentru a mea.

Tot ghiveci
- În fiecare zi ghiveci? Nu poţi să găteşti şi tu, altceva? mormăie Şmil.
- Am încercat, dragule, dar nu ştiu cum se face că de fiecare dată tot ghiveci îmi iese, până la urmă…

Reţeta
Mihal vrea să-i facă o surpriză soţului ei şi-i prepară o prăjitură.
- Nu prea ţi-a reuşit! Exclamă Iosi, după prima înghiţitură.
- Nu se poate. Am respectat întocmai indicaţiile din cartea de bucate. Poftim, n-ai decât să te convingi.
Soţul, după ce se uită în carte:
- Ai dreptate. Numai că reţeta începe în josul paginii şi cum fila următoare era ruptă, ai continuat cu plachia de peşte din pagina cealaltă.

Etichete
- Ce spuneai că avem azi de mâncare? întrebă soţul.
- Nu ştiu, că eticheta de pe cutia de conserve s-a dezlipit.

Nu mai este
- Ce fel de restaurant mai e şi ăsta? Salată de boeuf nu mai este, supă cu fidea nu mai este, friptură de vacă nu mai este. Chelner, adu-mi te rog pardesiul.
- Îmi pare rău, dar nici pardesiul nu mai este.

Până atunci
Un discipol cere sfatul rabinului său:
- Sunt într-o situaţie disperată. Nevasta mi-e bolnavă şi copiii n-au ce mânca.
- Du-te acasă liniştit. Dumnezeu o să te ajute, îl sfătuieşte rabinul.
- Îţi mulţumesc, îţi mulţumesc, îi spune bietul om recunoscător. Sunt sigur că Dumnezeu o să mă ajute! Dar până atunci n-ai vrea dumneata să mă împrumuţi cu câţiva gologani, în contul lui?

Poate
S-a întâmplat în timpul războiului. O patrulă de soldaţi americani s-a trezit deodată încercuită. Comandantul, un sergent major, s-a adresat oamenilor săi, spunându-le:
- Suntem într-o situaţie disperată. Trebuie să dăm o luptă om la om, aşa că pregătiţi-vă…
Soldatul Aron Leibovici ridică mâna:
- Da, Leibovici, ce s-a întâmplat?
- Domnule sergent, aţi spus om la om.
- Da, m-ai auzit bine.
- Ce-ar fi, domnule sergent, să-mi arătaţi omul meu? Poate cădem la învoială…

În epoca ţarului Nicolae
Un evreu s-a urcat într-un compartiment al unui tren care mergea la Minsk. În faţa lui, în acelaşi compartiment, şedea un locotenent al armatei ţariste, cu un căţeluş în braţe.
Evreul încercă să lege o conversaţie, dar ofiţerul rus îi aruncă o privire atât de dură, încât hotărî să nu mai scoată o vorbă.
Dar locotenentul, nemulţumit cu atât, îşi lovea mereu câinele, strigându-l „Iţic”.
La un moment dat, evreul simţi că i se urcă sângele la cap de mânie.
- Păcat de câinele dumneavoastră, spuse el cu un aer nevinovat.
- Ce e păcat? Se răsti locotenentul.
- Că are un nume evreiesc.
- Tot nu pricep ce vrei să spui.
- Păi dacă n-ar fi avut un nume evreiesc ar fi putut să ajungă într-o bună zi locotenent, ca stăpânul lui.

Un bec buclucaş
- Soţul meu, se plânge o doamnă unui medic psihiatru, se crede frigider.
- Nu e cazul să vă alarmaţi, doamnă.
- Ba da. Obişnuieşte să doarmă cu gura deschisă. Şi în fiecare noapte lumina becului mă trezeşte din somn.

La şcoală
Învăţătorul i se adresă lui David:
- Închipuie-ţi că eşti tăticul tău. Ei iau de la tine împrumut 100 de shekeli cu o dobândă de 10%. Cât trebuie să-i restitui?
- Două sute!
- Nu mai spune prostii… Gândeşte-te: o sută de shekeli cu o dobândă de 10%. Tu nu au habar de aritmetică?
- Ba da, domnule, dar D-voastră nu-l cunoaşteţi pe tăticul meu.

Licitaţie
Un cinematograf elegant în plin centrul Parisului. În pauză un domn sare în sus şi strigă:
- Mi-a dispărut portofelul… tot salariul meu era în el, şase mii de franci… Dau o recompensă de 100 de franci găsitorului! Iossel din fundul sălii se ridică şi strigă:
- Doamnelor şi domnilor, ofer 200, găsitorului!

În faţa vitrinei
O vreme furtunoasă, tunete şi fulgere… Iankel stă în faţa unei mezelării, a cărei vitrină este plină de tot felul de şunci, cârnaţi, alte feluri de mezeluri, toate de porc, credinţa nu-i permite lui Iankel să le mănânce, dar mărfurile, frumos expuse, îl atrag tot mai mult. Pofta este mai puternică decât orice şi dă să intre, când răsună un tunet, mai teribil decât toate cele dinainte…

Iankel îşi ridică capul spre cer:
- Nici să mă uit nu mai e voie?

Portofelul
Următorul anunţ se pare că ar fi apărut într-un ziar evreiesc din Israel: „Pierdut portofel de pile de crocodil, conţinând acte personale, fotografii de familie şi o mie cinci sute de shekeli. Găsitorul poate să-şi păstreze portofelul, actele şi fotografiile şi să-mi restituie doar banii, de care sunt legat din motive pur sentimentale."

Un fraier
La o şcoală primară evreiască învăţătorul întreabă:
- Cine a fost Moise?
- Un fraier, răspunde un puşti…
- Cum îndrăzneşti să vorbeşti aşa de strămoşul nostru, nu ţi-e ruşine, copil obraznic?
- Ştiu ce am spus, domnule, şi nu-mi retrag cuvintele! A fost un fraier, deoarece, dacă după ce a trecut Marea Roşie, s-ar fi îndreptat nu la stânga, ci la dreapta, acum noi am fi avut tot petrolul ăsta…

Surpriza
Iossel lucrează la o fabrică de cărucioare de copii. Prietenul său Moşe, a cărui nevastă aşteaptă un copil, îi spune:
- Ascultă-mă, Iossi, dacă în fiecare zi mi-ai aduce câte o piesă de cărucior, în câteva săptămâni i-aş face o surpriză drăguţă nevesti-mele, iar ţie nu ţi-aş rămâne dator.
Zis şi făcut, în fiecare seară Iossel scoate câte o piesă şi i-o dă prietenului Moşe.
Acesta îi spune, după trei săptămâni:
- Eşti dat dracului, prietene, numai că nu ştiu, ce să fac: oricum montez piesele, nu iese decât o mitralieră….

Pe jos
Aron este pe moarte. Copiii lui vor moşteni o avere însemnată. Adunaţi în jurul patului muribundului, el discută:
- Ar trebui, spune Jacob, cel mai mare dintre fraţi, să-i facem o înmormântare de lux. Cu un „Mercedes".
- Tu ştii cât costă aşa ceva? – întreabă Moise, cel mai mic dintre fraţi.
- Vreo 25000…
Se aud câteva tusete, după care fiul cel mic adaugă:
- Cred că ar trebui, totuşi, ceva mai modest, vreo 15000… Cu un mic Ford.
Iarăşi aceleaşi tusete şi Rebeca, unica fiică a muribundului spune:
- Cred că nu i-ar face plăcere lui tăticu să ştie că am cheltuit atâţia bani pe o festivitate fără sens…
Şi atunci, spune Solomon, fiul mijlociu:
- Ţin minte precis, că mai demult, mi-a spus tata, că vrea să fie înmormântat ca săracii…
Şi în momentul ăsta se aude din palatul muribundului:
- O să mă duc pe jos…

Papuci
- Domnule Blum, cei şase copii ai D-tale fac o gălăgie teribilă… Nu se mai poate suporta. Te rog să-ţi pui o moc mochetă pe jos.
- Aveţi dreptate, dar – din păcate – nu-mi pot permite aşa ceva.
- Uite, îţi dau eu banii, nu mai rezist la gălăgia asta…
Şi îi dă banii lui Blum.

De a doua zi în casă este o linişte odihnitoare ca niciodată înainte. Vecinul, mulţumit, urcă să-şi vadă mocheta „lui” şi constată că ea nu există.
- Dar ce aţi făcut, domnule Blum?
- Le-am cumpărat copiilor papuci de casă…

Îngerii

La o şcoală primară evreiască un elev îl întreabă pe învăţător:
- Cum a putut rabinul nostru să aibă copii? Nu este el tot timpul ocupat cu studiul Cărţii sfinte?
- Ba da, dar seara, când el este ocupat, patruzeci de mii de îngeri vin la el; două mii de îngeri îl apucă de braţe, ale două mii de picioare, şi îl duc încet, uşor spre pat, lângă nevastă-sa.
- Şi ce fac ceilalţi treizeci şi şase de mii de îngeri?
- Îl smulg din braţele ei...

Podul

Iacob este pe moarte; îşi adună copiii să le dea ultimele sfaturi:
- Vă rog să vă purtaţi, în continuare, ca nişte buni evrei, pentru că odată şi odată va veni Messia. Şi vă aduceţi aminte că atunci când va veni El, creştinii vor trece un pod de fier care se va prăbuşi, iar evreii pe unul de hârtie, care va rezista. Să ştiţi că aşa va fi. Totuşi, când va veni Messia, voi să urcaţi pe podul de fier. E mai sigur! ***(Te***

Pe vremea lui Arafat

Premierul israelian Ariel Sharon se întâlneşte, în sfârşit, cu Arafat să negocieze Tratatul de pace.
- Când Moise al nostru era în deşert, vreme de 40 de ani, începe Sharon sfătos, evreii erau însetaţi. Moise s-a rugat la Dumnezeu şi a apărut un lac. Evreii şi-au potolit setea şi apoi s-au dezbrăcat şi s-au aruncat în apele răcoroase. Când au ieşit din apă, nu au mai văzut hainele.
- Le-au furat palestinienii, au zis paznicii evrei.
- Ne, ne, ne, asta nu poate fi adevărat, protestează Arafat.
- Ai dreptate, a spus Sharon. Acum putem începe tratativele.

Mai bogat

„Dacă aş fi Rotschild, aş fi mai bogat ca el”, îi spuse melamedul (profesorul) din Helem nevestei lui.
„Cum vine asta?” întrebă ea. „Amândoi aţi avea tot atâţia bani”.
„Adevărat, dar eu mai pot să dau şi câteva lecţii pe de lături!”

Recunosc…

Elevul de ieşivă studiază în camera sa, închiriată. De dedesubt se aud zgomote. Se pare că e vorba de o petrecere în care tinerii s-au dezlănţuit. Deodată, se aude o lovitură în uşă. Deschide.
O frumoasă blondă se află în prag.
- Iată-mă, spune ea, mi s-a spus că dumneata eşti Frank Sinatra.
- Eu? Eu sunt Şmil Goldstein, spune el, închizând uşa.
După o jumătate de oră, alt ciocănit; aceeaşi fată, dar de data asta având pe ea doar sutienul şi chiloţii.
- Sunt sigură că eşti Frank Sinatra.
- Ţi-am spus doar că mă cheamă Şiml Goldstein.
Închide uşa, fără însă să se mai grăbească.
După o altă jumătate de oră, o a treia ciocănitură. Aceeaşi blondă, dar de data asta absolut goală.
- Ei, hai, vino înăuntru! Văd că nu pot să te păcălesc. Recunosc, sunt Sinatra…

S-a măritat

Raşela telefonează acasă, cu respiraţia tăiată, ca să anunţe vestea cea mare:
- Mamă, m-am măritat.
- Mazal tov!
- Dar să ştii, mamă, că el e goi.
- Ei şi! Eu n-am prejudecăţi!
- Să ştii, însă mamă, că e şi negru.
- Nu-i nimic. Eu am spus întotdeauna că omul trebuie să fie tolerant.
- Eu, ţie, nu pot să-ţi ascund nimic, mamă. E şomer.
- Înseamnă că ai să-l întreţii tu. O nevastă trebuie să-şi ajute soţul.
- Dar, mamă, dar după toate astea, n-avem nici locuinţă.
- Nu-ţi face probleme, dragă. O să staţi la noi.
- Da, dar voi n-aveţi decât un singur dormitor.
- Tu şi cu noul tău soţ o să dormiţi în pat, iar tata o să doarmă pe canapea în sufragerie.
- Şi tu, mamă, unde o să dormi?
- În privinţa mea nu trebuie să-ţi faci griji. Eu, oricum, în clipa când o să închid telefonul o să cad jos moartă…

Voi, evreii

Era cu două zile înainte de Hanuca şi domnul Feldman se învârtea ca un leu în cuşcă, de acolo până colo:
- De unde să iau bani, ca să cumpăr cadouri pentru sărbătoarea asta sfântă? se întreba el amărât, gândindu-se la nevastă-sa şi la copii.
Ieşind în oraş, trecu pe lângă o biserică pe uşa căreia era un mic anunţ:
„Orice evreu care intră în această biserică astăzi şi se creştinează, capătă o sută de dolari”.
Găsise soluţia problemei! Intră, se creştinează şi capătă o sută de dolari, aşa cum făgăduise anunţul.
Seara, la cină, povesti familiei cum a făcut rost de bani, fluturând un teanc de bancnote în văzul tuturor.
- Iubitule, spuse nevastă-sa, îţi aduci aminte de rochia aia pe care mi-ai promis-o acum trei ani? Acum se vinde cu reducere.
- Cât costă?
- Numai cincizeci de dolari, cu toate că merită pe puţin optzeci şi cinci.
Feldman scoase cinci bancnote de zece dolari şi i le înmână.
Apoi, începu să vorbească fiul:
- Tată, de mult strâng bani ca să-mi cumpăr o bicicletă englezească, cu trei schimbătoare de viteze. Am reuşit să adun cea mai mare parte, dar îmi mai lipsesc nişte bani.
- Câţi?
- Douăzeci şi cinci de dolari.
Feldman îi înmână banii.
- Tăticule, spuse fiica lui adolescentă, săptămâna viitoare şcoala noastră organizează o serbare, cea mai importantă din tot anul. Fără o rochie nouă nu pot să mă duc acolo.
- Bine, scumpa mea. Cât costă rochia?
- Numai douăzeci şi cinci de dolari, tăticule dragă.
Feldman dă fetei restul de 25 de dolari, se lasă pe spate şi începu să zâmbească.
- Aşa se întâmplă întotdeauna, spuse el. De îndată ce noi, creştinii, facem rost de un ban, voi, evreii, ni-i şi luaţi…

A.C. Cuza şi rabinul din Buhuşi

Profesorul antisemit A.C. Cuza, călătorind spre Iaşi, găseşte un loc liber în compartimentul în care se află şi rabinul din Buhuşi.
Nu-i face prea mare plăcere, dar se aşează lângă rabin. Ca să-l zgândăre pe rabin îi propune un joc:
- Uite ovreiule, lumea spune că eşti un înţelept, hai să ne punem câte o întrebare, cine nu ştie răspunsul, plăteşte câte o mie de lei.

- Vai de mine, se vaită rabinul, dumneavoastră sunteţi aşa un mare profesor, o să-mi luaţi toţi banii.
Ca să-l prindă în joc, Cuza îi spune:
- Dacă nu ştii să răspunzi la întrebarea mea, plăteşti o mie, iar dacă eu nu ştiu răspunsul plătesc o sută de mii.
Rabinul refuză, dar n-are încotro, şi jocul întrebărilor începe:
- Spune-mi, ovreiule, la ce dată a fost lupta de la Călugăreni?
- Nu ştiu, spune rabinul, poftim o mie de lei.
- Hai e rândul tău, îl îndeamnă Cuza.
Rabinul se gândeşte o clipă şi întreabă:
- Ce este galben pe spate, verde pe burtă, mănâncă raci, fluieră şi zboară noaptea?
Cuza asudă, iese pe culoarul trenului, răsfoieşte Enciclopedia şi abătut, îi numără rabinului suta de mii.
- Acum spune-mi ce este galben pe spate, verde pe burtă, mănâncă raci, fluieră şi zboară noaptea?
- Poftim mia!

Băiat bun
- Dragul meu, uneori îmi vine să cred că m-ai cerut în căsătorie doar fiindcă mătuşa mea mi-a lăsat câteva sute de mii de dolari prin testament.
- Nu fi caraghioasă iubita mea, te-aş fi luat de nevastă chiar şi dacă altcineva ţi-ar fi lăsat bani ăştia.

Celibatarul
Peţitorul: Cum se explică faptul că dumneata, un bărbat atât de drăguţ, nu eşti însurat?
Herşel: Fiindcă ori de câte ori am întâlnit o fată care gătea ca mama, arăta ca tata.

Maniac sexual
Şmuel şi nevastă-sa Şlomit sunt în pat. El o sărută pe umăr:
- Şlomit… Ai vrea să…
Şlomit:
- Am o migrenă groaznică. Ştii ce zi am avut. Maică-mea mă înnebuneşte, fetele de la birou m-au rugat să le dau o mână de ajutor, n-am avut o clipă liberă, sunt sleită de puteri…
Şmuel:
- Ştiu, înţeleg, nu-i nimic.
Şlomit:
- Mă supără teribil stomacul. Cred că din cauza mielului. Hoţul ăsta de măcelar m-a tras pe sfoară; carnea nu era proaspătă.
Şmuel:
- Nu-i nimic. Înţeleg.
A treia noapte, Şmuel face o nouă încercare. De data asta Şlomit sare ca arsă:
- Ce-i cu tine? Ai devenit un maniac sexual! Trei nopţi la rând?

Precis, evreu…
La prezentarea unui film participă spectatori de diferite naţionalităţi. Într-un episod, prin deşertul încins, înaintează cu greu un bărbat şi o femeie. La un moment dat, bărbatul scoate o portocală şi i-o oferă femeii. După vizionare, nişte spectatori discută între ei: de ce naţionalitate este bărbatul?
Francezul: - Numai un francez ar putea fi atât de galant cu o doamnă.
Englezul: - Nu, nu poate fi decât un englez, numai el ar fi putut da dovadă de atâta reţinere.
Evreul: - Ce vorbiţi, domnilor, ăsta e precis evreu. Cine ar mai fi putut să facă rost în deşert de o portocală?

Nu se grăbeşte
Isac Goldman, proprietarul societăţii „Twine" din New York, se îndreaptă spre casă, când a început să plouă. În câteva minute ploaia s-a transformat într-un adevărat potop. Udat până la piele, Ia Isac a căutat un loc în care să se adăpostească, dar singura uşă deschisă era la o veche biserică pe frontonul căreia stătea scris cu litere mari: „Intră şi vei fi salvat".
Aşa că Isac a intrat.
Înăuntru, un preot invita lumea „Veniţi la Iisus". Isac a ascultat respectuos, iar la sfârşitul slujbei preotul a anunţat.
- Toţi cei ce vor să intre în Împărăţia Cerurilor să se ridice în picioare!
Toată lumea s-a ridicat, în afară de Isac.
- Dumneata, fratele meu din ultimul rând, a strigat preotul, nu vrei să intri în Paradis?
- Ba da, a răspuns Isac, dar nu mă grăbesc…

Pe ocolite
Un negustor a murit subit în piaţă, în timp ce se tocmea cu un client. Rabinul îl trimite pe şamăs s-o anunţe pe nevasta răposatului.
- Ai grijă, îl avertizează preotul. Vezi cum îi transmiţi ştirea, anunţ-o cu blândeţe şi cât mai pe ocolite.
Şamesul ciocăneşte la uşă.
Apare în prag o femeie.
- Aici locuieşte văduva Raşela? Întrebă el.
- Eu sunt Raşela şi locuiesc aici, răspunde femeia. Da nu sunt văduvă.
- Faci prinsoare? o întrebă şamesul.

Inuman
- Ei, ai găsit ceva de lucru? îl întreabă Iţic pe Şmuel.
- Mda. Dar e o muncă groaznică. Trebuie să fii pe şantier la ora şapte dimineaţa şi, dacă întârzii numai cinci minute, te dă afară. La prânz, ai doar un sfert de oră, ca să înfuleci ceva. Şi când fluieră maistrul, trebuie să reîncepi lucrul numaidecât. Seara, munca se încheie la ora şapte, nu poţi să tragi chiulul, e mai rău ca la ocnă. Iar toată ziua trebuie să cari lăzi de cel puţin cincizeci de kilograme. Le urci în spinare şi dacă mergi normal şi nu alergi, maistrul te înjură de mama focului. N-ai nici o secundă ca să respiri, să-ţi tragi sufletul. Îţi jur că e mai rău decât pe plantaţiile de altădată, unde trudeau sclavii negri. Iar când te întorci acasă, frânt de oboseală, cazi ca un pietroi. A doua zi, la cinci dimineaţa, trebuie să fii iar în picioare, ca s-o iei d-a capo…
- Vai de mine, dar e oribil, e inuman. Şi de când faci munca asta?
- De mâine…

După câteva ore
Într-o zi, rabineasa l-a auzit pe bărbatul ei, rabinul, oftând:
- Oh, ce bine ar fi dacă şi femeile ar fi tot atât de îngăduitoare ca bărbaţii; ce frumoasă ar fi lumea.
Înciudată, nevasta rabinului i-a pregătit masa – un cocoş bătrân cu carne tare ca tovalul. Rabinul a mâncat fără să se plângă. Ce rost avea să înceapă iar să se certe?
A doua zi, nevastă-sa a fiert o găină tânără, foarte gustoasă şi, uimit, dar încântat, rabinul s-a lins pe buze.
- Am avut un motiv ca să procedez astfel, spuse rabineasa la sfârşitul mesei. Acum poţi să-ţi dai singur seama că femeia este mai bună decât bărbatul.
- Da, cred că ai dreptate, recunoscu rabinul, dar numai după ce a fost fiartă timp de câteva ore!

La şcoală
- Spune-mi, Şmil, întreabă profesorul, dacă ai o pară şi fratele tău îţi mai dă două, câte ai în total?
- Nici nu-mi bat capul să aflu. Zgârcitul ăla de frate-miu n-o să-mi dea niciodată nimic!